

alumni orthopedagogiek

nieuwsbrief 2026 (1)

Colofon

Welkom bij de eerste editie van de alumni nieuwsbrief voor 2026 (jaargang 16).

Dit nummer staat andermaal weer vol met interessant nieuws en verhalen. We laten twee alumni aan het woord. Allereerst Judith van den Broek-Kreulen en vervolgens Marieke Jongman, die haar verhaal doet via een interview met Marleen de Boer.

In deze editie besteden we aandacht aan maar liefst vier verschenen boeken, waaraan drie alumni als auteur hebben meegewerkt.

En er is een aflevering 'Uit de Oude Doos'. We gaan terug naar 1995 en de allereerste van vele studiereizen naar Engeland. Verder de vaste rubrieken 'Orthopedagogiek in het nieuws', 'Nieuwe medewerkers', 'Benoemingen' en nieuws uit de Academische Werkplaats EMB en het Expertisecentrum Gezinnen met meervoudige en complexe problemen. Daarnaast besteden we aandacht aan een flink aantal promoties die in het afgelopen halfjaar hebben plaatsgevonden.

Ook maakt een column geschreven door emeritus hoogleraar Erik Knorth deel uit van deze editie van de alumni brief. Interessant is het artikel over het ADNG, Erfgoedcentrum voor de Nederlandse Gedragwetenschappen.

Wens jij ook een bijdrage te leveren aan de volgende nieuwsbrief? Dan kan dat door de teksten te sturen naar of door contact op te nemen met Hans Knot: HKnot@home.nl

Ik wens je namens de hele redactie veel leesplezier, Hans Knot.

Redactie:
Hans Knot, Coördinator Alumni Orthopedagogiek Groningen en dr. Jana Knot-Dickscheit, UHD Basiseenheden Orthopedagogiek. Secretariële ondersteuning: Miranda Cazemier van den Berg en Cilia Schrage.

Postadres:
Alumni Orthopedagogiek
Populierenlaan 8
9741HE Groningen

Terugkijken op een loopbaan door Judith van den Broek

Wat een bijzondere uitnodiging om als alumna mijn loopbaan eens te mogen beschouwen. Een loopbaan die inmiddels heel wat jaren beslaat. In 1996 studeerde ik af en voor ik het wist waren er dertig werkende jaren voorbij. Dat besef is tegelijk rijk en licht confronterend.

In plaats van een chronologisch overzicht kies ik in mijn bijdrage aan het alumniblade voor een meer thematische insteek. Wat zijn de rode draden in mijn loopbaan? En wat kan ik met de kennis van nu willen meegeven? Wie toch nieuwsgierig is naar de feitelijke volgorde van functies en organisaties, nodig ik van harte uit om mijn LinkedIn-profiel te bekijken en daar met me te connecten: <https://www.linkedin.com/in/judith-van-den-broek-kreulen-ba15b54/>

Judith Van den Broek - Kreulen

Studiekeuze: onnadenkend toen, genuanceerder nu

In alle eerlijkheid weet ik niet of ik met de kennis van nu opnieuw dezelfde studie zou kiezen. Destijds voelde de keuze logisch, ik wilde immers graag met kinderen werken? Ik bezocht de open dag van één studie aan één universiteit: Orthopedagogiek aan de RUG. Nu komt me deze smalle studieoriëntatie nogal mager voor.

Afstuderen Judith

Gaandeweg kwamen de beperkingen in beeld. Ik herinner me nog goed de teleurstelling toen ik pas in het tweede studiejaar echt zicht kreeg op het NVO registratiesysteem, dat ervoor zou zorgen dat ik post doctoraal nog behoorlijk zou moeten investeren qua tijd en geld om kans te kunnen maken op een baan als orthopedagoog. Wat ik tijdens mijn opleiding miste, was aandacht voor praktische competenties. Observatievaardigheden en gespreksvoering kwamen slechts beperkt aan bod, terwijl dat juist vaardigheden zijn die je als orthopedagoog nodig hebt op de werkvloer. Daarom zag ik later, in een rol als teamleider en docent, de

onderscheidende waarde van de HBO-opleiding Pedagogiek, waarin praktijkgericht werken veel centraler staat.

Toch kijk ik met dankbaarheid terug op wat de studie Orthopedagogiek met als differentiatie Leerstoornissen me gebracht heeft aan brede cognitieve en academische vaardigheden, die zeker ook hebben bijgedragen aan mijn persoonlijke ontwikkeling in die belangrijke levensfase. En ben ik ook ontzettend blij dat Orthopedagogiek twee van mijn liefste en wijste vriendinnen in mijn leven bracht: Yvonne Zwart en Vivian Tevreden.

Judith van den Broek-Kreulen en Yvonne Zwart

Vivian Tevreden

Extra-curriculair: verrijking en profilering

Wat een grote verrijking was van mijn studie, waren de extra-curriculaire mogelijkheden. Zo kon ik een eigen profilering vormgeven, onder andere met een extra stage en bijvakken zoals Onderwijskunde. De aanvullende activiteiten brachten me naast inhoudelijke verdieping ook organisatorische ervaring en waardevolle contacten buiten mijn eigen studiejaar. Bijvoorbeeld door deel uit te maken van de gezellige introductie- en congres-

commissies. En natuurlijk was daar ook Ortho's rots in de branding Hans Knot, bij wie je altijd even binnen kon lopen voor een praatje. Het is jammer dat de studenten van nu dit alles in zoveel mindere mate gegund is. Zij moeten in minder tijd, onder meer druk, dezelfde eindstreep halen en zullen misschien daardoor (moeten) kiezen voor vooral efficiënt studeren.

Kansen krijgen – en ze durven grijpen

Nijenkamp

Mijn loopbaan in het onderwijsdomein had er anders uitgezien zonder mensen die me kansen gaven. Zoals de Twentse gemeenteambtenaar die mij toestemming gaf om met behoud van een uitkering werkervaring op te doen om mijn NVO-basisberoepsregistratie te behalen – de eerste noodzakelijke stap om als orthopedagoog zelfstandig aan de slag te kunnen. Of mijn scriptiebegeleider Dick van Peer, die die leerzame werkervaringsplek in diagnostiek en behandeling van leerproblemen bij Instituut Nijenkamp in Almelo initieerde. Na mij volgden daar anderen: het werd een route waarvan meer alumni konden profiteren en die vaak resulteerde in mooie volgende loopbaanstappen.

Voor mij was dat het werken bij de schoolbegeleidingsdienst, iets dat ik heel graag wilde. In deze sector maakte ik als adviseur gaandeweg de beweging van individuele leerlingenzorg naar onderwijsadvies. Een ontwikkeling parallel aan mijn veranderende professionele visie. Van curatief naar preventief. Van kindgericht naar systeemgericht. Van diagnosegericht naar handelingsgericht. Door de daardoor steeds verdere afnemende directe cliëntgebonden tijd voldeed ik gaandeweg niet meer aan de vereiste relevante werkervaringsuren. Waaruit uiteindelijk de onvermijdelijke en toch ook wel spannend voelende conclusie volgde om de met hard buffelen behaalde BIG registratie GZ-psycholoog te laten doorhalen.

Een leven lang leren

Ik leerde mijn eigen golf te creëren. Door regelmatig van baan te wisselen ontstond veel ruimte voor informeel leren. Nieuwe contexten, andere perspectieven. Ik er-voer bijvoorbeeld hoe anders het is om van buitenaf te adviseren dan om als beleidsmedewerker bij een ambitieus bestuur van negen basisscholen en tien peuterspeelzalen van binnenuit een steentje bij te dragen aan invoering. En minstens zo belangrijk: ik leerde te stoppen wanneer de energie verdwijnt. Zo zette ik op een bepaald moment bewust de stap van een lijn- naar opnieuw een stafrol, omdat na twee heel verschillende en leerzame functies in en met prachtige teams van professionals het leidinggeven te zwaar begon te wegen.

Lichtheid en lol in het werk zijn belangrijk. Werk is liefst betekenisvol, en onderwijs(gerelateerd) is daarom wat mij betreft nog steeds een prachtinvulling daarvan, en werk mag ook plezier geven. De laatste vier jaar zet ik me daarom binnen het Student Support Center van HAN University for Applied Sciences enthousiast in als ambassadeur van de kracht van peersupport. Studenten zijn namelijk voor andere studenten zó betekenisvol en van unieke waarde: om binnen een community met elkaar te verbinden, of om als student-coach of studentdocent een steuntje in de rug te zijn voor een medestudent. Als coördinator Student voor student organiseer en faciliteer ik vanuit drive en

resultaatgerichtheid. Tot nieuwe avonturen zich aandienen, en dat zal vast gaan gebeuren. Ik ben nieuwsgierig!

Durven bijstellen

Wat me misschien nog wel het meest verrast als ik terugkijk, is hoe weinig mijn loopbaan lijkt op het beeld dat ik er als verse alumnus van had. Ik dacht vrij lang in functies, titels en registraties. In 'het worden van'? Alsof er een eindpunt zou zijn waarop ik het zou zijn, het zou hebben bereikt. Maar een loopbaan blijkt geen bestemming, eerder een voortdurende herijking. Steeds opnieuw de vraag: past dit nog bij wie ik nu ben, bij wat ik op dit moment belangrijk vind? En soms ook de ongemakkelijke conclusie dat iets wat je met veel inzet hebt opgebouwd, niet langer klopt. Misschien is dát wel de belangrijkste professionele vaardigheid die ik heb ontwikkeld: durven bijstellen.

Judith van den Broek-Kreulen
judith@mjvandenbroek.nl

Dappere Daden

Sinds begin mei is Dappere Daden verkrijgbaar bij uitgeverij Boom en uiteraard ook via je eigen vertrouwde boekhandel. Wat ooit begon als een idee tijdens het samen lesgeven, is nu werkelijkheid geworden: Onze Dappere Daden.

Met dit boek willen we therapeuten ondersteunen bij het zorgvuldig en doelgericht toepassen van exposure bij kinderen en jongeren (7-18 jaar) met PTSS. Het biedt zowel de benodigde kennis als praktische handvatten om met vertrouwen aan de slag te gaan. Je leest er alles over herinneringsgerichte exposure – imaginaire exposure en exposure via tekenen – én over exposure in vivo. Daarbij staat steeds centraal hoe je deze technieken afstemt op het ontwikkelingsniveau van het kind of de jongere.

Dappere Daden slaat een brug tussen protocollaire traumabehandeling en de leefwereld van kinderen en jongeren. Effectieve behandeling beperkt zich immers niet tot de therapie sessies; het toepassen en generaliseren van wat geleerd wordt maakt integraal deel uit

van goede zorg. Daarom is er in het boek veel aandacht voor de rol van ouders en andere steunfiguren. Zij zijn essentieel om ervoor te zorgen dat vooruitgang ook buiten de behandelkamer doorwerkt.

De titel staat voor het zetten van 'dappere stappen' – door het kind, de ouders én de therapeut. We hopen dat dit boek therapeuten helpt om kinderen en jongeren met vertrouwen te begeleiden bij het uitvoeren van hun eigen dappere daden.

Jiska Weijermans

Van gedragswetenschapper naar teamcoach: een logische stap? Door Marieke Jongman

Introductie

Marleen de Boer en ik, Marieke Jongman, werken als teamcoach in de zorg en het sociaal domein. Toen we elkaar ontmoetten, kwamen we erachter dat we beiden een achtergrond delen als gedragswetenschapper: zij als sociaal psycholoog, ik als orthopedagoog.

Voor mij begon de aandacht voor samenwerking al tijdens mijn opleiding Pedagogische Wetenschappen. Mijn scriptie ging over de samenwerking tussen jeugdzorg en onderwijs, met de focus op onderwijszorgarrangementen. Ik liep stage op het Leon van Gelder, een vmbo-school in Groningen. In mijn werk als mediërend gedragswetenschapper ontdekte ik hoe erg ik genoot van het coachen vanuit mijn functie: het ondersteunen van hbo-professionals, samen reflecteren en kijken naar wat helpt in de praktijk. Dat maakte dat ik me verder ben gaan ontwikkelen op het gebied van coaching, reflectie en samenwerking.

Paul en Marieke

Zeven jaar geleden ben ik als zzp'er gestart. Naast interim-opdrachten als gedragswetenschapper begeleidde ik intervisiegroepen en ging ik teams en professionals coachen. Gaandeweg verschoof het zwaartepunt van mijn werk naar het begeleiden van organisaties, teams en professionals in de zorg. Ik werk samen met Paul en ons bedrijf heet Groei door Verbinding. Ik heb Marleen geïnterviewd over het ons werk als teamcoach en onze achtergrond als gedragsdeskundige.

Marieke: "Tij bent opgeleid als sociaal psycholoog en werkt nu als teamcoach in dezelfde sectoren. Hoe is voor jou de beweging verlopen van gedragswetenschapper naar teamcoach, en wat uit je opleiding neem je daarin nog dagelijks mee?"

Marleen: "Ik werkte bij Heliomare wonen en dagbesteding als gedragswetenschapper. Mijn interesse in teamsamenwerking is daar, naast de inhoud, altijd een belangrijk onderdeel van geweest. Adviezen op de inhoud, landen, mijn inziens, alleen constructief in een team, als de samenwerking goed genoeg verloopt. Als er een stevige werkrelatie als fundament ligt, kan er met elkaar kritisch naar de inhoud worden gekeken. Als er geen fundament ligt, dan verdwijnt de inhoud naar de achtergrond en staat onderling gedoe op de voorgrond. Het begeleiden van drie locaties naar nieuwe organisaties heeft mijn interesse in teambegeleiding verder aangewakkerd. Ik heb toen ook mijn eerste opleiding tot teamcoach gedaan. Ik heb als teamcoach veel ervaring opgedaan binnen zorgorganisaties en heb vier jaar geleden besloten om dit helemaal op eigen benen te doen en mijn werkveld te verbreden. Ik werk nu onder andere in de zorg, binnen het onderwijs, gemeentes en bij overheidsinstanties.

Wat ik dagelijks meeneem uit mijn opleiding is dat de mate waarin gedrag onbewust is vele malen groter is dan we eigenlijk denken. Pas als het in het bewuste wordt gebracht en je dit met elkaar gaat onderzoeken, krijg je met elkaar zicht op de gedragspatronen waar je als mensen en zeker als groep in verstrikt kan raken. Dat ik de onderliggende wetenschappelijke theorieën goed ken, is absoluut helpend om groepen te helpen duiden wat er gebeurt en daar meer keuzevrijheid in te creëren".

Marieke: "Wanneer merkte je dat jouw werk zich begon te verplaatsen van inhoud naar interactie?"

Marleen: "Tijdens mijn werk als gedragskundige merkte ik dat mijn inhoudelijke adviezen niet altijd effect hadden op de dagelijkse werkpraktijk. De bekende uitspraak, zacht op de relatie en scherp op de inhoud, geeft hierbij denk ik kernachtig weer wat er in teams mis kan lopen. Verwachtingen zijn niet helder, er is rolonduidelijkheid en wie bepaalt hier nu eigenlijk wat? Omdat ik dit bij meerdere teams terug zag komen, raakte ik steeds meer geïnteresseerd in het effect daarvan".

Marieke: "Dat herken ik wel. Sowieso had ik al een meer coachende stijl dan adviserend. Ik was altijd al benieuwd naar de dilemma's van de professionals waar ik mee werkte. En doordat ik als gedragsdeskundige toch niet helemaal onderdeel was van het team, zie je ook makkelijker wat er speelt in het team. Zijn er momenten waarop jouw inhoudelijke kennis juist ingewikkeld is in teamcoaching?"

Marleen: "In het begin, toen ik net teamcoach was, kwam ik in enorme rolverstricking terecht. De voorbeelden

die in teams werden genoemd, waren een grote verleiding om mee te gaan in inhoudelijke adviezen. Stap voor stap heb ik toen geleerd om uit de inhoud te blijven en de focus op de interactie te leggen. Soms merk ik het nog wel eens en dan benoem ik dat ik het vak inhoudelijk nog weleens mis. Dat is voor mij houvast om dit een plek te kunnen geven”.

Marieke: “Ook dat is herkenbaar. Soms helpt mijn achtergrond wel om beter te begrijpen waar professionals en teams in deze sector mee te dealen hebben. Dus ik zie het ook wel als pluspunt, zolang ik maar goed blijf voelen wanneer ik de inhoud word ingezogen en dan bewust een andere keuze kan maken. Toen ik de opleiding tot systemisch teamcoach ging doen, heb ik echt wel gevoeld dat het een ander vak is. Aan de ene kant had ik best het nodige in mijn rugzak, maar dit vak vraagt aanvullende vaardigheden. Ik was gewend me als gedragsdeskundige na al die jaren best comfortabel te voelen in mijn functie. Als beginnend teamcoach voelde ik me regelmatig bewust onbekwaam. Hoe was deze ontwikkeling voor jou?”

Marleen: “Teamcoaching is wat mij betreft een ambacht. Je leert het door te doen, te proberen, stralend te falen en nog een keer te proberen. Je leert het niet uit een boek. Ja: de onderliggende theorieën. Maar kijken naar een fiets en rijden op een fiets zijn twee heel verschillende dingen. Zeker het effect dat het op jezelf heeft als de patronen van een team zich aandienen en jij diegene bent die ze daar bewust van moet maken.”

Marieke: “Waarin herken je jezelf in mijn ontwikkeling?”

Marleen: “Ik herken mezelf in de verschuiving van inhoud naar interactie. Daarnaast het aansluiten bij waar de teams zijn en daarbij aansluiten. Stapje voor stapje richting bewustwording en het maken van andere keuzes. De werkwijze die jij en ik hanteren gaan op een natuurlijke manier samen. Daarbij zetten we beiden humor in!”

Marleen de Boer en Marieke Jongman

Marieke: “Als je kijkt naar onze opleidingen: wat zie jij als de belangrijkste overeenkomsten en verschillen tussen een orthopedagoog en een sociaal psycholoog?”

Marleen: “De belangrijkste overeenkomst is dat we beide gedrag bestuderen in relatie tot de omgeving. In het werk als teamcoach is dat de onderlegger van alles. Wat gebeurt er met een groep in een bepaalde context. Ik denk dat zowel een orthopedagoog als sociaal psycholoog een prima basis hebben om als teamcoach verder te worden opgeleid. Interessant is dat een team eigenlijk vergelijkbaar is met de ontwikkeling van een kind. Een nieuw samengesteld team is nog niet volwassen in effectief

samenwerken en heeft het stapje voor stapje met elkaar te leren. Het is, net als de ontwikkeling van kind tot volwassene. Hier heeft een orthopedagoog mooi vergelijkingsmateriaal.”

Marieke: “Vanuit Groei door verbinding coachen we naast teams ook veel leidinggevend. Dat heeft ook een reden. We zien zien de leidinggevende als belangrijke factor bij het instandhouden van bepaalde patronen en snappen ook hoe dat is ontstaan. Ik gebruik vaak de vergelijking met de ontwikkeling van kinderen in mijn werk. Bijvoorbeeld in wat een team nodig heeft van een leidinggevende op een bepaald moment in de ontwikkeling van het team. Je kunt als leidinggevende wel voorkeur hebben voor een bepaalde stijl, maar je laat een peuter ook niet zelf bepalen of hij of zij kan oversteken. Daar komt nog bij dat leidinggevend vaak werken met hele taakvolwassen professionals en er dan vanuit gaan dat het team daarmee automatisch ook taakvolwassen is. Helaas klopt die aanname niet. Waar kijk je met trots op terug?”

Marleen: “De stap uit mijn zorgorganisatie naar zelfstandig teamcoach. Dit heeft mijn horizon verbreed en mijn vaardigheden absoluut verdiept. Gesterkt door de opleidingen in teaminterventies die ik heb gedaan en met een groot netwerk heb ik in zeven jaar een mooi bedrijf en goede samenwerkingsrelaties opgebouwd. Hier ben ik trots op. Het is wat mij betreft ook de juiste professionele plek voor een teamcoach. Een betrokken buitenstaander, zodat je de patronen kan duiden en een team kan helpen om dit zelf bij te stellen”.

Marieke: “Wat maakt dat je juist in de zorg en het sociaal domein werkt?”

Marleen: “In het sociaal domein werken veel hart en ziel teams. Na 23 jaar werken in een zorgorganisatie zit dit zeker ook in mijn hart. De bevoegenheid vind ik mooi. Ik spreek de taal en kan vanuit mijn achtergrond goed aansluiten op waar de teams tegenaan lopen in de samenwerking en in de dagelijkse praktijk. Het is maatschappelijk betekenisvol werk”.

Marieke: “Hier sluit ik me helemaal bij aan. Het voelt toch alsof ik op deze manier ook een maatschappelijke bijdrage lever. Ik hou van mensen die met mensen werken, van de bevoegenheid en betrokkenheid. Super bedankt voor dit interview. Leuk om zo uit te wisselen.”

Marieke Jongman

<https://www.linkedin.com/in/marieke-jongman-207b4018/?locale=nl>

Marleen de Boer

<https://www.linkedin.com/in/marleen-de-boer-van-de-nes-814a46bb/>

Nieuwe medewerkers orthopedagogiek

Tatiana Alarcón Jouanet

Tatiana Alarcón Jouanet

Hi! My name is Tatiana Alarcón Jouanet. I am from Temuco, Chile, and I use she/her pronouns. Since January 1st I work at Orthopedagogy.

I am a psychologist and hold a Master's degree in Psychology from Universidad de La Frontera. I have

been part of the Sexual and Gender Identities Laboratory (Lab ISG), led by Dr. Ligia Orellana Calderón, and the Culture and Behavior Laboratory (Lab CyC), led by Dr. Natalia Salinas Oñate, where I have worked on topics related to identity, mental health, stigma, and well-being.

This is my first year in the PhD program in Behavioural and Social Sciences at the University of Groningen. My doctoral research focuses on the re-signification of insults through the use of humor as a strategy against discrimination, stereotypes, and prejudice among LGBTQ+ youth. The supervisory team guiding me through this process consists of Mónica López-López, Mijntje ten Brummelaar, and Ole Gmelin.

Stèphanie Boshuijzen

Stèphanie Boshuijzen

Mijn naam is Stèphanie Boshuijzen en ik ben in november 2025 gestart binnen het project 'Van individuele barrières naar op diversiteit ingerichte contexten: Inclusiever onderwijs met het sociale model' bij Laura Batstra en Katrien Helmerhorst. De afgelopen twee jaar heb

ik gewerkt als Junior Onderzoeker binnen de Academische Werkplaats EMB. Maar nu dus gestart met een promotietraject binnen het basisonderwijs! In mijn promotietraject zal ik mij richten op de attitude van leerkrachten ten aanzien van het sociale model van inclusief onderwijs, waarbij diversiteit de norm is. Van origine kom ik zelf uit het onderwijs, waarna ik op de RUG Orthopedagogiek heb gestudeerd. Ik kijk er erg naar uit om de aankomende vijf jaar binnen dit mooie project onderzoek te gaan doen naar het contextmodel van inclusief onderwijs in samenwerking met scholenkoepel Proloog (Friesland).

Het nieuwe jaar bracht voor medewerkster Anja Holwerda nieuwe activiteiten wat ze deelde via Sociale Media: 'Afgelopen week was het zover. Na 10 jaar nam ik afscheid van de Kenniswerkplaats Jeugd Friesland en meteen ook van C4Youth, waarbij ik een kortere periode betrokken was. De aanvraag en het wederhoor voor de overstijgende Kenniswerkplaats Jeugd 3Noord (Groningen, Friesland, Drenthe) zijn ingediend en hopelijk krijgt deze Kenniswerkplaats in het voorjaar groen licht om door te ontwikkelen!

Ik kijk met veel plezier terug op hele leerzame jaren en boeiende en inspirerende projecten, waarin ruimte was voor groei, reflectie en ontwikkeling. Ik kijk ook terug op mooie samenwerkingen met veel verschillende collega's, zowel in het Friese als in het Groningse. Het was soms pittig en we hebben hard gewerkt om zowel bestaande als nieuw ontwikkelde kennis te laten landen in de praktijk van het jeugdveld. We leerden samen met en in de praktijk en ontwikkelden samen praktische tools en hulpmiddelen voor professionals (zie ook awtjf.nl). Reflectie was een rode draad.

Nu is het tijd voor een volgende stap. In januari ben ik begonnen als adviseur Leren en Ontwikkelen bij Elker jeugdhulp & onderwijs. Ik kijk er erg naar uit om met (bekende en) nieuwe collega's bij te dragen aan een cultuur van voortdurend leren en verbeteren in de praktijk!

elker jeugdhulp & onderwijs

Wat is er al en wat is nog nodig? Om de kennis die er is (nog meer) te kunnen benutten in passende en effectieve ondersteuning aan jeugd en hun gezinnen. Daarnaast blijf ik nog deels werken bij het Expertisecentrum Gezinnen met Meervoudige en Complexe Problemen (GMCP) aan de Rijksuniversiteit Groningen.

Promotie

Lysbert Zeinstra

Op vrijdag 16 januari promoveerde Lysbert Zeinstra op 'We're in this together'. We doen dit samen. Een onderzoek naar het KINGS-programma, een intensieve gezinsopname van zes tot acht weken voor gezinnen met ernstige problemen, waarbij ouders en kinderen samen herstellen van ingrijpende gebeurtenissen.

Lysbert Zeinstra

De promotie vond plaats aan de Erasmus School of Social and Behaviour Sciences in Rotterdam. De begeleiding tijdens de vier jaar durende promotieperiode vond plaats door prof. Dr. Annemiek Harder (Erasmus), dr. Jana Knot-Dickscheit (RuG) en dr. Anne-Marie Huyghen (RuG). Verder was er ondersteuning van drs. Femy Wanders van Accare.

Promotieteam Lysbert Zeinstra

In bijgaande PDF vertelt Lysbert zelf meer over haar onderzoek in het kader van het KINGS project.

<https://www.rug.nl/gmw/organisation/collaboration/alumni/in-press-proefschrift-magazine-lysbert-zeinstra-2026.pdf>

En actie

En... actie! Samenwerken met jeugdigen in de hulp aan gezinnen

Op maandag 9 februari namen Martine Brouwer (ervaringsdeskundige), Kasia de Vries (ervaringsdeskundige), Maaïke van Dam (Zorgbelang Groningen) en Loraine Visscher (Expertisecentrum GMCP) twee filmpjes op voor het JENN-project over samenwerken met jeugdigen in de hulp aan gezinnen:

'In het eerste filmpje stonden we stil bij het belang van ervaringskennis in workshops en trainingen voor professionals. In dit filmpje deelden we hoe we in dit project ervaringskennis hebben benut in een workshop voor professionals, waarom dat zo belangrijk is, wat we hebben geleerd over hoe je dit goed vormgeeft en wat het vervolgens oplevert. Dit filmpje wordt binnenkort breed verspreid.

In het tweede filmpje gingen Kasia en Martine in gesprek over samenwerken met jeugdigen in de hulp aan gezinnen. Hierbij kwamen thema's als vertrouwen en nabijheid, je gezien en gehoord voelen en samenwerken met jeugdigen in plaats van overnemen aan bod. Dit filmpje wordt onderdeel van de workshop 'Samenwerken met jeugdigen' die we binnen dit JENN-project hebben doorontwikkeld.

Het was een mooie dag met goede gesprekken en een fijne samenwerking met leuke collega's. Beide filmpjes worden op dit moment gemonteerd en we zijn druk bezig met de afronding van dit mooie project! Wordt vervolgd!

Subsidie

Recent heeft ZonMw een subsidie van €379.722,- toegekend aan een gezamenlijke aanvraag van UMCG (penvoerder), RuG/Expertisecentrum Orthopedagogiek, JENN en partners (gemeenten en diverse instellingen): Kenniswerkplaats Jeugd 3Noord: Infrastructuur voor het verbinden, delen en toepassen van kennis. In onze subsidieaanvraag beschreven de doelen van de Kenniswerkplaats in de drie noordelijke provincies, Groningen, Friesland en Drenthe als volgt: 'In de drie noordelijke provincies werken organisaties uit de jeugd- en onderwijsketen samen aan het blijvend verbeteren van de hulp en ondersteuning aan jeugdigen en gezinnen. Dat is hard nodig, want de zorgvragen worden steeds groter en ingewikkelder. Daarnaast staan jeugdhulporganisaties en scholen steeds meer onder druk, onder meer doordat er minder mensen en middelen beschikbaar zijn. Met de Kenniswerkplaats Jeugd 3Noord willen we een

stevige kennisinfrastructuur ontwikkelen. We zetten in op een stevige verbinding van krachten en kennis, zowel rondom (maatschappelijke) vraagstukken als voor leren en het blijvend gebruiken van inzichten door betrokken partners. Goede ideeën en inzichten blijven hierdoor niet op de plank liggen, maar vinden hun weg naar de praktijk. Met alle partners werken we op deze manier samen aan een regio waarin het vakmanschap van professionals wordt versterkt en de kwaliteit van hulp en ondersteuning aan jeugdigen en gezinnen steeds verder verbetert. De komende drie jaar gaan we aan de slag met de realisatie van deze doelstelling.

Netwerkmiddag Expertisecentrum GMCP

Op 26 maart organiseerden wij naar aanleiding van het 5-jarige bestaan van het Expertisecentrum Gezinnen met meervoudige en complexe problemen de Netwerkmiddag Verbinden – Verdiepen – Verbeteren.

Gezien het omvangrijke programma – vier plenaire lezingen en twaalf verschillende workshops (verdeeld over twee rondes) - hadden we beter van een congres kunnen spreken. Janneke Metselaar en Kasia de Vries leidden ons door het plenaire programma. In het plenaire programma nam Kustaw Beesems (De Bruggenbouwers) ons mee in 'Hoe je het systeem verandert door vanuit de samenleving te denken en te werken'. Jorien Luijckx (RuG) toonde overtuigend aan: 'Samen werkt het beter: ervaringen van ouders in de samenwerking met professionals'; vervolgens deelde Chris Storck van het E-team van Stjoer zijn ervaringsverhaal met ons en gaf Jana Knot-Dickscheit (RuG) stof tot nadenken met haar lezing: 'Hoezo complex?! Hulp aan gezinnen met meervoudige en chronische problemen'.

En vervolgens 12 (!) workshops waaruit deelnemers konden kiezen:

Het activeren en betrekken van sociale netwerken in de begeleiding aan gezinnen: Nelly Heijs en Riny Koersen (Community Support); Integraal werken: Marcel van Eck (Universiteit Tilburg en Hogeschool Utrecht); De impact van armoede: Sander van Lanen (RuG), Erik Meij; Onderwijs en de transformatie van de Jeugd-zorgPlus. Best practices voor het bieden van onderwijs aan jongeren met (een risico op) schooluitval: Dafne Smit (Academische Werkplaats Risicojeugd, IHub), Armaghan Efat (Academische Werkplaats; Risicojeugd); Verklarende Analyse: Kim Bartelink en Marieke Boelhouwer (Molendrift); Verbinden van onderzoek en praktijk - Monitoring: Simon van Oijen en Marleen van

Aggelen (Elker) en Loraine Visscher (RuG); Onderwijs en jeugdzorg: Samenwerking tussen jeugdhulp en onderwijs bij complexe problematiek: Lotte Bergwerff en Arjen van Assen (RuG); De jeugdprofessional van de toekomst: Lonneke Schuringa en Joyse Bosman (Gemeente Groningen); Traumabehandeling voor gezinnen met complex trauma in een klinische setting: Kind IN Gezond Systeem (KINGS): Lysbert Zeinstra (Erasmus Universiteit Rotterdam) en Henriët Scholts (Accare); Jeugd Expertisenetwerk Noord-Nederland (JENN) en de patronen – samen richting bepalen: Klara van Zoest en Petra Verweij (JENN); Gepersonaliseerd meten en monitoren in de jeugdzorg: Rineke Bossenbroek, Loraine Visscher en Anja Holwerda (RuG); Participatie van jongeren en ouders in praktijk en beleid: Maaike van Dam (Zorgbelang Groningen) en Martine Brouwer Ervaringsdeskundige).

Daarnaast fotografeerden en interviewden de mensen van het E-team van Stjoer er vrolijk op los. (Hou onze website in de gaten voor de vlog!: <https://www.rug.nl/gmw/expertisecentrum-gmcp/> exposeerden zij hun kunstwerken en konden we een zelfgeschreven en gezongen rap beluisteren. Prachtig!

E-Team

E-Team

We vroegen deelnemers ook om de netwerkmiddag te evalueren en zijn blij met de complimenten die we kregen: "Goede variatie van sprekers", "Veel info wat uiteindelijk samen kwam, alles was pakkend en direct te herleiden naar de praktijk", "Leuke mix van kennis", "Inhoudelijk super interessant en leuk, misschien ietsjes te lang".

Workshops werden overwegend als interessant en relevant beoordeeld, vooral wanneer ze praktisch en interactief waren: "Direct toepasbaar", "Fijne sfeer, enthousiaste sprekers", "Interactief karakter workshop bij de een beter dan de ander"

Ook kregen we een aantal verbeterpunten en tips aangereikt: "Iets meer praktische toepassing tijdens de

workshops”, “Inschrijven voor workshops voorafgaand online”, “Sommige workshops mogen iets interactiever”.

En wat zijn de wensen van deelnemers aan ons voor de toekomst: men is vooral op zoek naar meer verdieping, naar samenwerking en kennisdeling: “Langere training met meer verdieping”; “Nog meer gezamenlijke projecten”; “Blijven delen van do's en dont's in de praktijk en vanuit onderzoek”.

Wij kijken met een voldaan gevoel terug op de Netwerkmiddag en danken alle sprekers en workshopleiders, ervaringsdeskundigen, dagvoorzitters, (ODIOM-) studenten, en uiteraard alle deelnemers voor hun bijdrage aan deze dag.

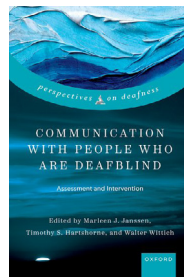
Jana Knot-Dickscheit

Twee Oxford-boeken bundelen internationale kennis over doofblindheid

Hoe leer je communiceren als je nauwelijks kunt zien en horen? Hoe ondersteun je kinderen en volwassenen met doofblindheid in hun ontwikkeling, autonomie en deelname aan de samenleving? Twee nieuwe boeken bij Oxford University Press brengen voor het eerst de internationale stand van kennis over deze vragen samen.

De boeken markeren een belangrijke stap in een vakgebied dat lange tijd onderbelicht bleef. Doofblindheid werd vaak benaderd vanuit verschillende disciplines, waardoor kennis versnipperd raakte en niet altijd terecht kwam bij de mensen die die het hardst nodig hebben.

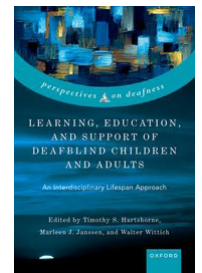
De publicaties hebben een duidelijke Groningse inbreng. Emeritus hoogleraar Marleen Janssen is een van de redacteurs. Bijzonder hoogleraar Saskia Damen schreef mee aan meerdere hoofdstukken. Daarmee bouwen de boeken voort op een langdurige samenwerking tussen de Rijksuniversiteit Groningen en Kentalis op het gebied van onderzoek naar communicatie en leren bij mensen met doofblindheid.

Dat is niet vanzelfsprekend. Doofblindheid kreeg lange tijd maar beperkt aandacht in de wetenschap en onderzoek verscheen vaak verspreid over verschillende disciplines. Daardoor kwam kennis lang niet altijd terecht op de plekken waar die het hardst nodig is: bij ouders, professionals, studenten en mensen met doofblindheid zelf. De boeken maken die kennis nu toegankelijk en toepasbaar. Ze bundelen onderzoek naar communicatie en een leven lang leren bij mensen

met auditieve en visuele beperkingen, en maken de vertaalslag naar de praktijk.

De boeken laten zien hoe sterk het vakgebied zich de afgelopen decennia heeft ontwikkeld. Wat ooit vooral verspreid lag in losse studies en praktijkkennis, is nu samengebracht in twee internationale standaardwerken. In totaal werkten 120 auteurs van over de hele wereld aan de uitgaven mee. Dat zegt iets over de groei van het onderzoek, maar ook over de kracht van het netwerk dat zich rond dit onderwerp heeft gevormd.

Ook de internationale master Deafblindness van de RUG is in de boeken zichtbaar aanwezig. De opleiding bestaat dit jaar twintig jaar en is nog altijd de enige master ter wereld op dit gebied. Verschillende oudstudenten leverden een bijdrage aan de boeken. Daarmee onderstrepen de publicaties niet alleen het belang van internationale samenwerking, maar ook de rol die Groningen al jaren speelt in het ontwikkelen en verspreiden van kennis over doofblindheid.

Met dank aan afdeling Communicatie GMW.

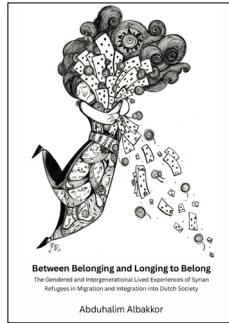
<https://global.oup.com/academic/product/communication-with-people-who-are-deaf-blind-9780192887177?cc=nl&lang=en&>

<https://global.oup.com/academic/product/learning-education-and-support-of-deafblind-children-and-adults-9780192887221?cc=nl&lang=en&>

Promoties

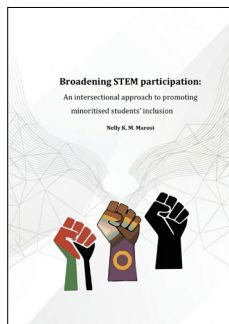
Dr. Halim Albakkor

On December 18, 2025, Dr. Halim Albakkor successfully defended his PhD thesis titled: "Between Belonging and Longing to Belong: The Gendered and Intergenerational Lived Experiences of Syrian Refugees in Migration and Integration into Dutch Society", supervised by Prof. Sepideh Yousefzadeh, Prof. Andrej Zwitter, and Prof. Mónica López López. His dissertation explores how Syrian refugees navigate migration, integration, and belonging across gender and generations. Through extensive ethnographic fieldwork and autoethnographic reflections, Halim introduces the "pendulum of belonging" concept, capturing Syrians' oscillation between legal inclusion and cultural exclusion. The study reveals distinct pathways: younger generations leverage education and social mobility, while older refugees face structural barriers and professional role loss, yet cultivate resilience, family stability, and dual belonging to both the Netherlands and Syria.

Dr. Nelly Marosi

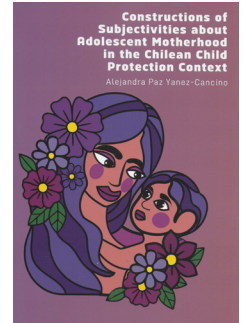
On January 29, 2026, Dr. Nelly Marosi successfully defended her PhD thesis titled: "Broadening STEM participation: an intersectional approach to promoting minoritised students' inclusion", supervised by Prof. Lucy Avraamidou, Prof. Mónica López López, and Prof. Lia Galani. Her dissertation examines the systemic marginalization of LGBTQIA+ individuals (referred to as queer) in STEM education and professional environments, advocating for justice-centered frameworks that center queer lives as essential to reimagining STEM. Grounded in queer theory and intersectionality, it analyzes interlocking oppressions like CIS heteronormativity, racism, ableism, classism, and patriarchy through five articles: a systematic review of exclusion patterns, life-history case studies of queer science identities, queer-led visions for curriculum and pedagogy, a diversity teacher-training course, and an evaluation of resulting instructional materials, providing tools for inclusive education.

Alejandra

On February 2, 2026, Dr. Alejandra Yanez Cancino successfully defended her PhD thesis "Constructions of Subjectivities about Adolescent Motherhood in the Chilean Child Protection Context" as part of a double PhD jointly awarded by the University of Groningen and

PUCV (Pontificia Universidad Católica de Valparaíso) in Chile. The dissertation examines how subjectivities around adolescent motherhood are constructed within Chile's child protection system for young mothers in residential care, challenging traditional stigma and deficit narratives. Instead, Alejandra approaches adolescent motherhood as a complex socio-cultural and political phenomenon shaped by intersecting inequalities, institutional logics, and the lived experiences and agency of young mothers themselves. She was supervised by Prof. Mónica López López, Dr. Mijntje ten Brummelaar, and Dr. Manuela García Quiroga.

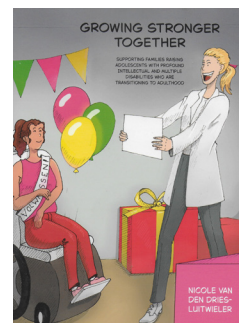
Dr. Gab Castro de Siqueira Junior

On March 25, 2026, Dr. Gab Castro de Siqueira Junior successfully defended their PhD thesis titled: "A psychosocial analysis of LGBTQIA+ activism in Brazil: Intersections of psychosocial harm, conscientization, and resistance". Grounded in liberation psychology, intersectionality, and transfeminism, Gab's work examines oppression and resistance as dialectically intertwined processes shaped by historical and geopolitical contexts. Gab's research positions activism as a vital site of knowledge production, advocating for activist insights in policy, education, and community practices to support affirming responses to systemic violence. This was a double PhD jointly awarded by the University of Groningen and the University of São Paulo, co-directed by Prof. Mónica López López (Groningen) and Prof. Antonio Euzebio Filho (São Paulo).

Nicole van den Dries

Nicole van den Dries-Luitwieler promoveerde op maandag 11 mei 2026 op haar proefschrift 'Growing Stronger Together - Supporting Families Raising Adolescents with Profound Intellectual and Multiple Disabilities Who Are Transitioning to Adulthood'. Het begeleidingsteam bestond uit em. prof. Dr. Cees van der Schans (In herinnering, Hanze/UMCG), prof. dr. Annette van der Putten (RUG), dr. Aly Waning (Hanze/UMCG) en dr. Jorien Luijkx (RUG).

Nicole's professionele achtergrond is orthopedagoog, kindfysiotherapeut en moeder van een dochter met ernstig meervoudige beperkingen. Ze heeft haar promotieonderzoek uitgevoerd binnen de Academische Werkplaats EMB.

Haar onderzoek illustreert hoe de overgang naar volwassenheid dagelijkse routines en gezinsrollen verandert in het leven van gezinnen met een adolescent met (zeer) ernstige verstandelijke en meervoudige beperkingen ((Z)EVMB). In deze periode komen vaak meerdere veranderingen bij de persoon met (Z)EVMB samen, zoals lichamelijke ontwikkeling, schommelingen in energie

en ritme en veranderingen in voorzieningen door groei en verschuivingen in verantwoordelijkheden.

Dit samenspel roept nieuwe vragen op en nodigt uit om opnieuw te bepalen welke vormen van ondersteuning helpend en op de lange duur vol te houden zijn. In Nicoles proefschrift wordt beschreven hoe gezinnen met een adolescent met (Z)EVMB deze transitie ervaren en hoe zij daarin beter ondersteund kunnen worden, onder andere met de ontwikkeling van de Groei-wijzer EMB.

Oratie Anke de Boer

Anke de Boer

14 november 2025 vond de oratie plaats van Anke de Boer 1e Programmadirecteur Onderzoek & Expertise, RENN4 en Bijzonder Hoogleraar Orthopedagogiek.

Enkele dagen later reageerde Anke via Sociale Media met:

Wát een prachtige dag was het afgelopen vrijdag!
Ongelooflijk dankbaar én trots op zoveel dingen.
Teveel om op te noemen, maar ik noem er een paar:

- * De gedichten van de leerlingen van de Atlas Assen RENN4, over 'Ik hoor er(niet) bij'
- * Alle inhoudelijke bijdragen tijdens het symposium
- * Het urgentiebesef dat alle leerlingen erbij zouden moeten horen
- * Zóveel aanwezigen tijdens de oratie
- * Het mooie bedrag van 750 euro dat opgehaald is tijdens de receptie voor Stichting Make a Wish
- * De prachtige illustraties bij de tekst die gemaakt zijn door mijn man en oudste dochter

De oratietekst is hier te vinden:

<https://lnkd.in/dwUzF4P9>

Voor mij persoonlijk kwam het verleden en heden bij elkaar, afgebeeld in een prachtig schilderij dat ik kreeg van mijn familie. Gemaakt door mijn oud-handvaardigheid docent: de docent die mij tijdens de middelbare school het gevoel gaf dat ik er (wel) toe deed!

Want erbij horen willen we allemaal! En daar blijf ik me de komende jaren voor inzetten vanuit RENN4.

Ortho in het nieuws

5 november 2025: Laura Batstra via Sociale Media

'Vanmorgen gingen Stèphanie Boshuijzen en ik op uitnodiging van Janet Weima in gesprek met de directeuren van de scholen van Stichting Proloog Leeuwarden over ons door het Nationaal Regieorgaan Onderwijs-onderzoek (NRO) gehonoreerde onderzoeksvoorstel 'Inclusief Onderwijs met het Sociale Model'. Stèphanie is net afgelopen maandag begonnen als promovenda op het project, dus dit was een vliegende start.

Het mooie was, we lichtten de kansen van het Sociale/Contextuele Model toe, maar we hoefden deze groep directeuren niet te overtuigen. Ze en we waren het eens:

- Stop met spreken van 'kinderen met speciale zorgbehoeften' (zoals binnen het nu nog dominante Individuele Model gebeurt)
- Kijk naar de beperkingen en de "special needs" van contexten
- Pas de contexten duurzaam aan op de kinderen, en niet andersom.

Laura Batstra Leeuwarden

Breed grijnzend zat ik terug in de trein naar Zuidhorn. Met deze bevlogen groep directeuren gaan we enorm veel gedaan krijgen.

It giet oan en nog wel in mijn geliefde hometown Leeuwarden. Fryslan Boppe!'

17 nov: NVO: Fabienne Nieuwkamp won de NVO Thesisprijs 2025 met haar masterthesis "Behoud van leraren in het primair onderwijs:

Basisbehoeften en vormen van betrokkenheid bij startende en ervaren leraren." Onder begeleiding van Jasperina Brouwer (PhD) onderzocht ze hoe de vervulling van psychologische basisbehoeften samenhangt met de mate en vorm van betrokkenheid van leraren. De jury prees haar werk als zorgvuldig, conceptueel sterk en maatschappelijk relevant, gezien het aanhoudende lerarentekort en de toenemende druk binnen het onderwijs. Ook waardeerde de jury de reflectieve manier waarop Fabienne de beperkingen van haar methodologie bespreekt en het feit dat ze zowel startende als ervaren leraren betrok bij haar onderzoek. Fabienne was enkele jaren geleden een jaar actief als voorzitter van de Studievereniging ODIOM en heeft uitstekend werk verricht in de organisatiecommissie in het kader van 55 jaar Orthopedagogiek.

Lees een interview met haar op: <https://ikkanhet.nl/behoud-van-leraren-in-het-primair-onderwijs-basis-behoeften-en-betrokkenheid/>

18 nov: Terugkijken - Publiksacademie Sociale Wetenschappen: Leven met autisme

Veel mensen met autisme leren zich aan te passen aan hun omgeving, waardoor hun worstelingen niet altijd zichtbaar zijn voor de buitenwereld. Tijdens de Publiksacademie op 18 november verkenden we wat er schuilgaat achter dat aanpassingsvermogen, zowel bij volwassenen als bij kinderen.

Yvonne Groen ging in op de brede variatie aan autistische kenmerken bij vrouwen en mannen. Ze liet zien waarom autisme vaak niet herkend wordt en wat de mentale gevolgen zijn voor mensen met autisme en hun naasten. Steffie van der Steen richtte zich op kinderen en jongeren: hoe ervaren zij het reguliere onderwijs, waar lopen ze tegenaan in de klas en in vriendschappen, en wat vraagt dat van scholen en hun omgeving?

21 Nov: Florianne Rademaker LinkedIn:

Het is belangrijk om jezelf te herkennen in de wereld om je heen. Het draagt bij aan de ontwikkeling van je sociale identiteit. Wie ben ik? Waar hoor ik bij? Wat ben ik waard?

Toch herkent lang niet iedereen zich in dezelfde mate in de wereld om zich heen. Samen met Joey de Vries deed ik al eens onderzoek naar diversiteit in de meest verkochte prentenboeken. Slechts in ongeveer 1/3 van de boeken viel diversiteit te zien, vaak enkel personages van kleur, en de meerderheid zonder noemenswaardige rol in het verhaal.

Ook voor het toewerken naar een inclusievere samenleving is het goed als er meer diversiteit te zien is in prentenboeken en kinderboeken. Jouw houding t.a.v. de ander vormt zich immers door zowel direct contact als indirecte ervaringen zoals boeken, filmpjes, etc.

Vandaag mocht ik op uitnodiging van Bereslim een workshop geven over dit onderwerp op het Congres

Taal en Toekomst. Dit werd georganiseerd ter ere van het 25-jarige bestaan van Bereslim. Het was een mooie sessie, waarin de deelnemers samen de boeken in doken en al kijkend ontdekten dat niet alles is wat het in eerste instantie lijkt, hetgeen leidde tot interessante gesprekken.

De voorbereidingen en de sessie van vandaag hebben mijn enthousiasme over dit onderwerp in ieder geval weer flink aangewakkerd, dus ik ga bedenken hoe ik dit komende jaren meer vervolg kan gaan geven.

Dank!

25 Nov: "Nu is het basta!"

Reactie Henk Wever

'Met die woorden opende Laura Batstra vanmiddag haar Mullock Houwer-lezing in Leiden met de titel: Ruimte Maken Voor Verschillen.

- Basta met de cirkelredenering waarin we de naam van gedrag (DSM classificatie) verwarren met de oorzaak ervan.
- Basta met de suggestie dat de problemen van kinderen voortkomen uit 'hersenfouten'.
- Basta met kinderen de schuld geven van hun eigen moeilijkheden.
- Basta met het idee dat elk probleem door professionals moet worden opgelost.
- Basta met het dienen van zieke systemen in plaats van de kinderen zelf.
- Basta met de mythe dat hulp altijd helpt en opvoeden altijd leuk is.

"Als je ingrijpt in de levens van kinderen, moet je spijkerhard bewijs hebben dat ze hier ook echt beter van worden."

Batstra sloot af met de oproep aan (ortho)pedagogen om het lef te hebben eerst even niets te doen. Om terughoudend te zijn in het handelen en om opvoedcontexten te optimaliseren. Dat is immers de kern van het vak!

Bedankt Nederlands Jeugdinstituut, Pro Juventute, Defence for Children Nederland en Canon Sociaal werk dat jullie dit verhaal een podium hebben gegeven!

Ik doe haar hele verhaal natuurlijk geen recht, dus is het van harte aanbevolen de hele lezing terug te kijken: https://lnkd.in/e_exKR3e

aldus Henk Wever.

10 december

RuG: Onderzoeker Niek Frans en zijn collega's hebben een NRO-beurs van zo'n 350.000 euro ontvangen voor een project dat moet uitwijzen hoe bestaande toetsgegevens slimmer kunnen worden benut om problemen in het vlot leren rekenen eerder te herkennen.

Voor veel kinderen voelt een som als $5 + 3$ vanzelfsprekend. Maar bij een deel komt die automatisering van rekenfeiten moeilijk op gang, waardoor complexere rekenopgaven later tot overbelasting van het werkgeheugen kunnen leiden. Scholen toetsen dit nu vooral via het aantal sommen dat een leerling in korte tijd correct maakt. Daarmee blijft echter cruciale informatie liggen: sommige opgaven zijn structureel lastiger, kosten meer tijd, en snelheid en vaardigheid hangen sterk met elkaar samen.

Frans en zijn collega's willen bestaande toetsen verbeteren door moderne meetmodellen toe te passen die snelheid, nauwkeurigheid en kenmerken van individuele opgaven gezamenlijk analyseren. Zo wordt duidelijker welke leerlingen risico lopen én bij welke soorten sommen dat gebeurt. De modellen worden eerst getest op grote hoeveelheden anonieme Cito-data en daarna in de praktijk uitgetoetst op honderd scholen.

Het project is een samenwerking tussen de RUG, de Universiteit Twente en CitoLab.

15 januari 2026 Laura Batstra op Sociale Media:

'Fijn dat Floor Meijboom en Natasja Gibbs van De Rode Draad NPO Radio 1 aandacht besteedden aan het hardnekkige stoornisdenken! Heel luxe kwam er een geluidstechnicus naar mijn huis, maar we durfden het niet aan om vanuit daar live te gaan. In de meeste grote gezinnen is het tijdstip acht uur 's avonds immers veelal onrustig en lawaaiig (toch??).

We besloten mijn deelname aan het programma vanuit de auto van de geluidsman te organiseren. Dat ging tot mijn verbazing perfect, behalve dat middenin het gesprek de Mercedes opeens begon te praten. Alsof ik in die serie van vroeger, the Knight Rider, beland was. Het was een mooi gesprek en ik ben blij dat aan het eind nog even de fantastische campagne <https://kutdagmag.nl/> aan de orde kwam, die Buenaparte | B Corp™ in opdracht van de Gemeente Groningen en in samenwerking met jongeren gemaakt heeft.

16 januari 2026 Afdeling Communicatie GMW:

Wie zich rusteloos, somber of angstig voelt, krijgt tegenwoordig al snel een psychiatrisch label. Daarmee doet de geestelijke gezondheidszorg de complexiteit van psychisch leed tekort, betogen onderzoekers Laura Batstra en Allen Frances in een onlangs gepubliceerd

artikel. Volgens hen laat de sterke focus op het individu te weinig ruimte voor de sociale context waarin psychische problemen ontstaan.

In het tijdschrift *Frontiers in Psychiatry* beschrijven Batstra en Frances hoe de psychiatrie sinds de publicatie van de derde versie van het diagnostisch handboek DSM in de jaren tachtig, steeds meer is gaan denken in termen van individuele stoornissen. Frances, een Amerikaanse psychiater, was voorzitter van de DSM-IV taakgroep, maar maakt zich zorgen over hoe het boek gebruikt wordt. Psychische klachten worden ten onrechte opgevat als defecten in het brein, terwijl maatschappelijke en sociale factoren naar de achtergrond zijn verdwenen.

Dat is opmerkelijk, schrijven Batstra en Frances, omdat decennia aan hersenonderzoek geen biologische oorzaken hebben opgeleverd voor psychische classificaties. De nadruk op het individu werkt bovendien stigmatiserend en biedt vaak weinig soelaas: de gemiddelde effecten van medicatie en psychotherapie zijn beperkt. Mogelijk juist omdat te weinig rekening wordt gehouden met de omstandigheden waarin mensen leven.

<https://www.frontiersin.org/journals/psychiatry/articles/10.3389/fpsy.2025.1698878/full>

3 Februari NPO Radio:

Villa vdb Jurgen van den Berg was Laura Batstra onder meer aan het woord: Wie betaalt, krijgt een ADHD-diagnose. Commerciële bedrijven vragen hoge bedragen voor een diagnostisch traject. Het voordeel: niet wachten én 3 van de 4 keer de diagnose ADHD. Maar dat zorgt op lange termijn juist voor meer problemen. Follow the Money journalist Hicham Abarkan en hoogleraar Laura Batstra waren te gast.

<https://www.nporadio1.nl/fragmenten/villa-vdb/019c-23cd-4316-712b-bd7c-ad958639847e/2026-02-03-ho-ge-bedragen-voor-een-traject-en-3-van-de-4-keer-een-adhd-diagnose>

8 Febr:

Steffie van der Steen:

In de nacht van zondag op maandag was ik te gast op NPO Radio 1 bij de fantastische Elif Kan en haar team in "De Nacht van...KRO-NCRV"

Wil je ons gesprek over de inzet van dieren in de zorg, assistentiehonden én robotdieren terugluisteren? Dat kan!

<https://lnkd.in/ejemWhWm>

12 Febr: OOG Radio:

Van de info over #ADHD die in bijvoorbeeld TikTok-video's langskomt, blijkt veel onjuist. Iets meer dan de helft van de genoemde kenmerken komen niet voor in een psychiatrisch handboek als de DSM. En dat heeft gevolgen, weet Wietske de Vries, pedagoog aan de Rijksuniversiteit Groningen en onderzoeker op het gebied van ADHD en druk gedrag.

Wietske de Vries

Zo zorgt het ervoor dat jongeren zich in de filmpjes herkennen en zichzelf ten onrechte als ADHD'er zien. En dat levert extra druk op bij de huisarts en GGZ.

Hoe kan het dat er zoveel onwaarheden over ADHD circuleren op social media?

Waarom herkennen mensen zich in die filmpjes? En hoe zou je die onjuiste informatie tegen kunnen gaan? Dat hoor je in deze aflevering van OOG op Wetenschap: <https://lnkd.in/gPZNwF4q>

4 Maart Annet ten Brug op LinkedIn:

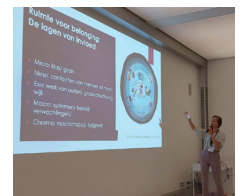
"Ik denk dat het bijna onmogelijk is om met Janna te werken zonder improvisatie, omdat het allemaal om afstemming draait. Ze kan echt genieten van muziek, of dat nu van een cd of Spotify komt, of zelfs als ze bijvoorbeeld naar een altfluit luistert. (...) Maar als het gaat om wakker worden, even uit zichzelf komen om contact te maken met iemand anders – als het echt gaat om alertheid en meer ervaren dan alleen zichzelf – dan kan dat niet zonder improvisatie."

Artikel van Richard Lekkerkerk MA, Aly Waninge, Gineke Hanzen en Annette van der Putten (en mij) met dank aan de Academische Werkplaats EMB / ZonMw. Hier te lezen: <https://lnkd.in/eGxKeR7m>

20 maart:

Vandaag was het RINO Amsterdam Schoolpsychologencongres 'Verbonden verschillen' in de Jaarbeurs van Utrecht. Met prachtige input van Bert Wiene, Eveline Crone en Laura Batstra en een rijk aanbod aan deelsessies. Dit alles verzorgd door Katie

Crouwel als dagvoorzitter. Zelf mocht ik, Elske Brouwer-Schudde, een workshop verzorgen rondom Sense of Belonging, een thema dat me uiteraard na aan het hart ligt.

Elske Brouwer

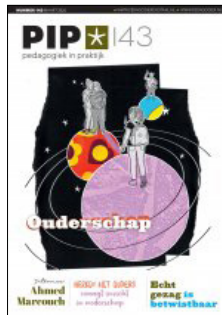
Verbondenheid ontstaat namelijk niet vanzelf. Het groeit in wederkerigheid... in taal, in ruimte, in kleine dagelijkse keuzes. In hoe we kijken, spreken, handelen en aanwezig zijn. Met uiteindelijk één doel, namelijk zo goed mogelijke begeleiding van kinderen. Tijdens mijn workshop heb ik deelnemers gevraagd mijn survey gericht aan leerkrachten te delen binnen het netwerk. Bij deze nog een allerlaatste oproep om de survey voor mijn promotieonderzoek, o.l.v. prof. dr. Anke de Boer, dr. Floor Middel en dr. Florianne Rademaker, in te vullen en/of verder te verspreiden onder leerkrachten: Qualtrics-enquête | Qualtrics Experience Management https://rug.eu.qualtrics.com/jfe/form/SV_249QetCtf-PaNKEC

24 Maart Amaranta de Haan:

Er is recentelijk een artikel verschenen van mijzelf en Nicole Lucassen, in *Pedagogiek in Praktijk*.

Helaas staat hij wel achter een betaalmuur, maar op de site van PiP staat een redelijk uitgebreide samenvatting van het artikel: Kinderen in diverse gezinsvormen - *Pedagogiek Digitaal*

<https://www.pedagogiekdigitaal.nl/p/kinderen-in-diverse-gezinsvormen/10531/20>

11 juni 2026

Op 11 juni 2026 verschijnt *Hersenvoer*, het boek over voeding voor gezonde hersenen van dr. Esther Nederhof. Naast haar aanstelling als docent bij Orthopedagogiek heeft zij haar eigen bedrijf waarin ze wetenschap en praktijk combineert. Esther is expert op het gebied van voeding en leefstijl, gespecialiseerd in hersengezondheid. Haar motivatie om dit boek te schrijven komt voort uit indrukwekkende onderzoeksresultaten, drastische vermindering van haar eigen migraine en talloze ervaringen van anderen. Haar missie: deze kennis toegankelijk maken voor iedereen.

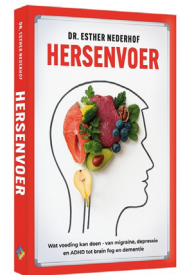

Esther Nederhof

Hersenvoer is een compact, vlot leesbaar boek waarin kennis over voeding voor gezonde hersenen verrassend toegankelijk en toepasbaar gemaakt is. Dr. Esther Nederhof legt uit welke brandstof en bouwstenen hersenen nodig hebben uit voeding en welke rol de darmen spelen. Ze laat zien dat voeding een krachtige sleutel kan zijn in het ondersteunen en zelfs herstellen van hersengezondheid. Wanneer De Juiste Brandstof, De Juiste Bouwstenen en Gezonde Darmen onderdeel wor-

den van een bredere aanpak, blijken soms veranderingen mogelijk die eerder buiten bereik leken.

Voor meer informatie: <https://esthernederhof.nl/hersenvoer/>

5 mei KNAW beurs: digitale hulpmiddelen voor het personaliseren van jeugdhulp.

Loraine Visscher heeft recent een Early Career Partnership beurs ontvangen van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW).

Een KNAW Early Career Partnership-beurs stelt onderzoekers aan het begin van hun wetenschappelijke loopbaan in staat om een interdisciplinaire bijeenkomst te organiseren.

Samen met partners vanuit de RuG, NHL Stenden, Windesheim Lectoraat Jeugd en het UMCG gaan we met behulp van deze beurs aan de slag met een belangrijke vraag: hoe kunnen digitale hulpmiddelen helpen om jeugdhulp beter te laten aansluiten bij wat jongeren, ouders en gezinnen nodig hebben?

Veel jongeren, ouders en gezinnen voelen zich nog onvoldoende gehoord in de jeugdhulp. Tegelijkertijd is het voor professionals vaak lastig om in complexe situaties goed zicht te houden op wat helpt en wat er nodig is om hulp bij te stellen.

Digitale hulpmiddelen bieden kansen om hulp beter af te stemmen, maar worden in de jeugdhulp nog weinig gebruikt en vaak versnipperd ontwikkeld. Daarom brengen we met deze beurs jongeren, ouders, professionals en experts op verschillende gebieden (jeugdhulp, ethiek, recht, ontwerpers, digitale innovatie) samen om te werken aan een gezamenlijke visie op het gebruik van digitale hulpmiddelen in de jeugdhulp. We hebben veel zin om hiermee aan de slag te gaan.

Wil je graag meedenken/meedoen, laat het Loraine weten via lvisscher@rug.nl

7 mei: LinkedIn:

In Nederland leeft één op de 28 kinderen in armoede. Deze kinderen worden flink geraakt. Hun problemen gaan niet alleen over geld of spullen; het gaat veel dieper. Kinderen voelen de zorgen en stress van hun ouders over geld feilloos aan. Om hun ouders niet nog meer te belasten vertellen ze vaak niet wat ze zelf graag zouden willen, of waar ze misschien mee zitten. De ontwikkeling van deze kinderen staat dus onder druk. Veel gemeenten en hulporganisaties richten zich met hun interventies op het verstrekken van bijvoor-

beeld een fiets, laptop of muziekles. Maar dit soort incidentele hulp lost het probleem niet structureel op. Er is een integraal kinderarmoedebeleid nodig dat in kaart brengt wat een kind nodig heeft om zich zo goed mogelijk te ontwikkelen.

Dit zegt Kinderombudsman Margrite Kalverboer in het interview met Arm in Arm, het magazine van de Stichting Armoedefonds: <https://lnkd.in/dYpyFPsp>

12 mei LinkedIn Elianne Zijlstra:

Kinderen in het Groningse gaswinningsgebied groeien op met de chronische gevolgen van de aardbevingen. Een kwalitatieve studie laat zien hoe diep de impact van de aardbevingen, de schadeafhandeling en versterkingsoperatie doorwerkt in hun dagelijks leven.

Basisschoolkinderen vertellen over angst voor nieuwe bevingen, stress rondom woningherstel, zorgen om

hun ouders en een groeiend wantrouwen richting de overheid. Tegelijkertijd maken zij duidelijk wat zij nodig hebben: veiligheid, stabiliteit, steun en échte betrokkenheid bij beslissingen die hun toekomst raken.

Een belangrijke boodschap uit het onderzoek is dan ook: betrek kinderen actief bij beleid en besluitvorming. Niet alleen omdat zij geraakt worden, maar ook omdat hun perspectieven essentieel zijn voor herstel, vertrouwen en toekomstbestendige oplossingen.

Omdat het inmiddels enige tijd geleden is dat wij dit onderzoek uitvoerden, zijn we al actief aan de slag gegaan met de aanbevelingen uit het onderzoek. Met de jongerenonderzoekers van OPGESCHUD werken we samen met organisaties in het Gronings gaswinningsgebied om de stem van jongeren een structurele plek te geven in praktijk en beleid die het leven van kinderen raakt.

Vera Nomden, Inge van Balkom, Hamed Seddighi, Mileen Cuijpers, Wendy Post, Romy Misran, Judith Euwema OPGESCHUD

<https://lnkd.in/eRzVKTjZ>

Alumni in het nieuws

Marine Spekken September 2025 LinkedIn

Als orthopedagoog-generalist heb ik jaren lang met veel passie als regiebehandelaar gewerkt binnen de kinder- en jeugdpsychiatrie met de leeftijd van 4-23 jaar. Ik heb gewerkt met evidence based diagnostiek- en behandelprotocollen, en maak in mijn behandelingen gebruik van interventies vanuit de CGT, EMDR, schematherapie en ACT. Tijdens mijn baan binnen de kinder- en jeugdpsychiatrie heb ik altijd de verbinding tussen onderwijs en zorg gezocht.

Ik krijg energie van echt in contact staan met mensen, samen te analyseren en mijn kennis te delen. Door mijn empathische en integere houding lukt het mij om mensen met elkaar te verbinden. Samen met een flinke dosis humor staan deze elementen voor wie ik ben en wat ik belangrijk vind in mijn werk.

In mijn vrije tijd geniet ik van ons gezin en onze twee kinderen. Ik hecht veel waarde aan het beschikbaar kunnen zijn thuis; samen de natuur opzoeken met onze hond, het thuis zijn, maar ook op avontuur gaan en leuke uitstapjes maken.

Werken in de hulpverlening geeft mij zingeving. Vanaf september 2025 start ik samen met Barbara de Bruine een eigen praktijk: LEV.

www.levharen.nl

Erika Pranger (Boers): 19 Nov LinkedIn

Wat doe je als je ziet dat mensen met doofblindheid onvoldoende tot hun recht komen in jouw land? En dat de zorg en educatie verbeterd kan worden? Dan organiseer je een conjoint conference en nodig je iedereen uit die een relatie heeft met mensen met doofblindheid (aangeboren, verworven en ouderdoms). En dat is precies wat Maleisië heeft gedaan!

Ontstaan vanuit een conversatie tussen Datuk Dr Rokiah Hj Omar en Dr. Jude Nicholas, en met hulp van vele professionals en ouders, is de eerste conferentie "Doofblind' in Maleisië een feit! Twee dagen lang zaten we met elkaar in een bubbel, waarbij de huidige situatie in Maleisië besproken werd, maar vooral de gewenste situatie in kaart werd gebracht. Welke ondersteuning is belangrijk voor mensen met doofblindheid? Hoe train je ouders, docenten, begeleiders, behandelaren en alle andere mensen die dicht bij de

persoon met doofblindheid staan, in het communiceren met mensen met doofblindheid en het aangaan van interacties, en in het bevorderen van de ontwikkeling en het reduceren van uitdagend gedrag?

Wat is de huidige stand van zaken betreffende onderzoek? Wat is belangrijk rondom beleid? Hoe kunnen we de persoon 'empoweren', welke rol heeft de lichamelijk-tactiele modaliteit daarbij en hoe ziet tactiele communicatie eruit? Welke technologie is op dit moment beschikbaar? En hoe voorkomen we isolatie, en bewerkstelligen we inclusie en participatie? Allemaal belangrijke vragen die aan bod zijn gekomen binnen lezingen maar vooral ook binnen panels waarbij er ruimte was voor input vanuit de panelisten én vanuit het publiek.

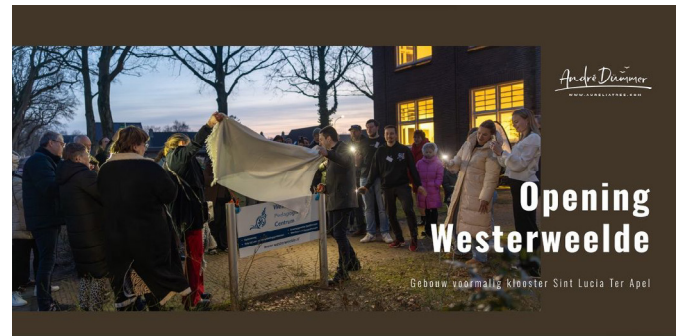
De zaal zat vol met gepassioneerde mensen, die graag een volgende stap willen zetten in het verhogen van de kwaliteit van leven van mensen met doofblindheid. Die staan te popelen om met elkaar te gaan samenwerken. En in elkaars keuken willen kijken, om te leren van fantastische zaken die al plaats vinden in Maleisië. Want wat een prachtige initiatieven heb ik gehoord! En wat een mooie gesprekken zijn gevoerd! Daarbij is Maleisië een ouder support group rijker, een krachtig initiatief! En is een beleidsdocument aangeboden aan het ministerie van Vrouwen, Familie en Community ontwikkeling. Het was een voorrecht dat ik onderdeel mocht zijn van deze conferentie, als panelist en als lecturer, samen met Jude Nicholas, Annika Maria Johannessen, Gro-Anita Nummedal en Jonathan Reid vanuit Europa!

Met dank aan Koninklijke Kentalis, voor het vrijmaken van uren en financiële ondersteuning van de reis: hierdoor heb ik mijn kennis en expertise kunnen delen met de mensen uit Maleisië, ideeën opgedaan voor verdere samenwerking en mogen leren van de initiatieven van de mensen uit Maleisië. Speciale dank aan mijn mede-panelisten en moderators, de deelnemers, de betrokken organisaties en de scientific committee, voor

de uitnodiging, de huisvesting, de samenwerking en de organisatie van dit prachtige initiatief, een conferentie die voor altijd in mijn hart zal blijven.

21 Januari Karin Stokvis LinkedIn:

We hebben officieel de doorstart van onze praktijk gevierd. Westerweelde Pedagogisch Centrum is voorlopig gehuisvest in het 'tweede klooster' van Ter Apel, het prachtige St. Lucia gebouw. Met hartverwarmende belangstelling en evenzo mooie en indrukwekkende woorden van wethouder Wietze Potze en Henk Pruim. Deze laatste merkte op dat in dit gebouw precies 100 jaar geleden - januari 1926 - is begonnen met een pedagogische opdracht: kinderen mochten er naar een 'bewaarschool' en voor moeders was er een 'naaiatelier'. Wat zijn wij trots en dankbaar dat wij ons pedagogisch werk onder dit dak nu mogen voortzetten!

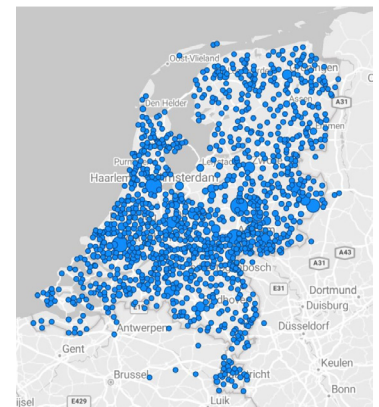
De aanwezigheid van jongeren, kinderen, ouders en belangstellenden maakten het een waar feest! Heel hartelijk bedankt allemaal

7 Februari:

Sophie Bouwman:

Geregeld krijg ik de vraag vanuit de zorgverzekeraars of we voornamelijk verwijzingen uit de regio ontvangen waarin we gevestigd zijn. Dat is niet het geval. De afbeelding hieronder laat zien dat we een landelijke spreiding hebben en

daarmee ons behandelcentrum een landelijke functie heeft. We zijn ontzettend trots en dankbaar voor het vertrouwen van al deze verwijzers en de ruimte die de zorgverzekeraars ons geven om zoveel mensen te mogen behandelen.

Trauma Centrum Nederland <https://tcnl.nl/>

1 Maart: Salima Kamp verandert van baan:

Sinds 2011 ben ik verbonden geweest aan INTER-PSY. Een plek waar ik me heb kunnen ontplooiën, waar ik de ruimte heb gekregen om mijn identiteit als behandelaar te vinden en te verdiepen. In 2017 er tussen uit geweest om een jaar later weer met liefde terug te keren.

Ik neem afscheid voor de tweede keer. De eerste keer liet ik een andere ervaring achter dan deze keer. Beide periodes waren waardevol, beide bijzonder. Beide periodes hebben me gevormd.

Dank aan INTER-PSY: het was me een waar genoegen. Voor het vertrouwen, de ruimte en de groei. En vooral voor alle mooie samenwerkingen. Met collega's die er nog steeds werken én met collega's die inmiddels hun eigen pad zijn gegaan.

En nu: een nieuwe beweging. Inmiddels ben ik met veel plezier gestart bij PsyValens. Hier bouwen we aan een nieuw jeugdteam. Iets samen neerzetten vanaf de basis blijft het leukste wat er is!

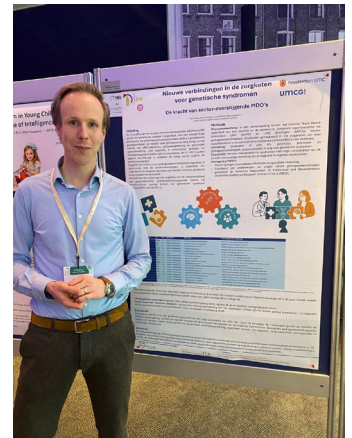
Dit doe ik samen met mijn lieve vriendin en collega Rachel Grondhuis, zoals zij al zo mooi beschreven heeft. Lieve Rachel, ineens en vrij direct was onze vriendschap daar. Alsof we elkaar al langer kenden, aan een half woord genoeg hebben. Elkaar verstaan. Je bent snel, scherp, oprecht en zo betrokken op een natuurlijke manier. En dan kan ik ook nog enorm met je lachen en zit ik met jou nooit zonder lekker eten.

Het voelt oprecht bijzonder en tegelijk zo logisch dat ik met jou over ongeveer 2 maanden NEXT GGZ start. NEXT GGZ, een plek waar de relatie centraal staat. Waar autonomie serieus wordt genomen en we dichtbij durven zijn zonder scherp te verliezen. Werken vanuit verbinding én vakmanschap. Er komt veel moois aan. Op naar wat groeit!

13 Maart LinkedIn, Paul Mulder:

'Inspirerende dag op het Nationaal Autisme Congres 2026! Met waardevolle inzichten uit o.a. de plenaire lezingen van Prof. Vanessa Bal, Prof. Judi Mesman, Dr. Mary Doherty en Dr. Jo Bervoets over actuele thema's rond autisme en het belang van samenwerking tussen wetenschap, praktijk en ervaringsdeskundigheid.

Zelf mocht ik een poster presenteren over nieuwe verbindingen in de zorgketen voor mensen met genetische syndromen vanuit de samenwerking tussen Autisme Team Noord-Nederland, Jonx (onderdeel van Lentis) en de expertisecentra voor genetische syndromen van het Amsterdam UMC en het UMCG voor een sector-overstijgende afstemming van zorg.

Paul Mulder

Fijn om hierover met zoveel betrokken collega's in gesprek te gaan. Op naar meer verbinding!

LinkedIn: 24 maart 2026:

Arjan Helmantel, Directeur Zorg & Ontwikkeling bij CMZorg / Leiderschapscoach & -trainer bij Haard. Wat een geweldige week hadden we in Torrance, L.A. met twee teams van Omniseal Solutions! Samen gaven Barbara Hoogenboom en ik een training in systemisch leiderschap, waarbij we de twee leiderschapsteams in staat stelden de geschiedenis en patronen van de organisatie te herkennen en te erkennen en nieuwe manieren te ontdekken om deze te leiden.

Dank aan alle deelnemers voor het openstellen en de tijd nemen om nieuwe inzichten en vaardigheden te ontwikkelen. Bedankt Manja van Steijn dat u ons hebt

uitgenodigd en ons hebt geholpen deze training te maken. Dank aan Barbara voor haar geweldige trainer, collega en een geweldige metgezel tijdens deze week.

Mei: Lisse Wesselink in een artikel in De Pedagoog.

Het Jeugd Expertise Punt - kortweg JEP - Veendam is een samenwerkingsverband waarin onderwijs, jeugdhulp, het medische en sociale domein elkaar vinden. De eigenzinnige aanpak van JEP heeft geleid tot het verdwijnen van wachtlijsten, een verlaging van de kosten en een vermindering van crisissituaties.

Een gesprek met twee betrokkenen: Lisse Wesselink, orthopedagoog bij Team050 en Maarten Wetterauw, directeur algemene zaken bij Molendrift.

Lees meer: https://assets-eu-01.kc-usercontent.com/60b23ece-2ca8-01ae-7371-d7d0624a1f31/9c089710-5f99-4ba5-bc29-d83aad5ded58/De%20Pedagoog%201-2026%20Pedagogiek%20%20politiek%20-%20%E2%80%98We%20hebben%20de%20jeugd-hulp%20kleiner%20C%20beter%20en%20leuker%20gemaakt_.pdf

Congres Academische Werkplaats EMB

Kinderen en volwassenen met EMB zijn voor alle activiteiten van het dagelijks leven afhankelijk van anderen: ouders, andere naasten (zoals broers en zussen) en zorgprofessionals. In verbinding zijn is soms letterlijk van levensbelang. Het congres van de Academische werkplaats op 7 november 2025 stond daarom compleet in het teken van het thema verbinden.

Op 7 november 2025 verzamelden 143 bezoekers zich in de St@art van de Apenheul voor het congres De Verbinding – samen in ontwikkeling. Het was een gemêleerd gezelschap van ouders, begeleiders, gedragswetenschappers, leerkrachten, managers, beleidsmakers en onderzoekers – ofwel: wie je ook zocht, je kon hem/haar die dag vinden.

Congres Apeldoorn

De Groei-wijzer EMB is een gesprekstoel dat jongeren met (zeer) ernstige verstandelijke en meervoudige beperking (hierna te noemen: EMB) en hun gezinnen ondersteunt bij de overgang van adolescentie naar volwassenheid, in samenwerking met betrokken professionals.

De behoeften en mogelijkheden van de jongere zelf vormen hierbij het uitgangspunt. De Groei-wijzer EMB helpt om samen stil te staan bij wat belangrijk is voor de jongere en het gezin, en ondersteunt bij het delen van verschillende perspectieven en het formuleren van gezamenlijke doelen en afspraken over passende ondersteuning.

Waarom de Groei-wijzer EMB gebruiken?

Jongeren met EMB hebben te maken met een combinatie van een (zeer) ernstige verstandelijke beperking en zintuiglijke, communicatieve en motorische problemen met vaak ook gezondheidsproblemen. Omdat jongeren met EMB in het dagelijks leven afhankelijk zijn van anderen, is deze gesprekstoel ontwikkeld voor de mensen om de jongere heen: ouders en zorgprofessionals.

De online Groei-wijzer vind je via deze link: <https://aw-emb.nl/groei-wijzer/>

4 december, Ankelien Schipper:

Vandaag, 4 december, bezocht ik namens de Academische Werkplaats EMB het symposium 'Verder langs de weg van ZEVMB: samen werken aan toekomstbestendige zorg', georganiseerd door het ZEVMB-kenniscentrum. Gastheer was het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

We keken terug op wat er al is bereikt, vooral ook door samen te werken. Het ZEVMB kenniscentrum doet dat in de driehoek met Stichting 2CU ("to see you" - Complex Care United) en Jouwmetgezel.nl, maar ook met andere organisaties zoals de Academische Werkplaats EMB.

Het werd weer pijnlijk duidelijk dat ondanks alle goede bedoelingen, mensen met ZEVMB en hun gezinnen

verzuipen in de bureaucratie. We hebben hier tegenwoordig de “mooie” term systeemgeweld voor, wat het heel treffend omschrijft.

De bijeenkomst was een belangrijk moment voor iedereen om bij de les te blijven. Als er in de basis-behoefte van mensen met ZEVMB en hun gezinnen niet kan worden voorzien, blijft er weinig ruimte over voor andere dingen – ontspanning, ontwikkeling, en in contact staan met anderen.

Mooi nieuws was er in de vorm van de Kop boven het Maaiveld prijs, die uitgereikt werd aan de Gemeente Almere. De prijs werd in ontvangst genomen door Marco van Deventer, WMO-consulent ZEVMB. De gemeente Almere verdiepte zich in de ZEVMB problematiek, zocht actief contact met experts om zo de ondersteuning aan gezinnen met ZEVMB te verbeteren.

Dank aan Zwantine de Schipper-Rijneveld (directeur ZEVMB kenniscentrum) voor de terug- en vooruitblik, Bettina Sandbergen - Van Veen (directeur 2CU) en Jule de Wolff (secretaris van het ZEVMB paspoort) voor het delen van het ouderperspectief en Liesbeth Geuze voor haar inbreng over het onderzoek naar knelpunten in de ZEVMB zorg. Bijzonder interessant was ook de panel-discussie met ouder Gerben Nap, kinderrevalidatiearts Alina Bovens, senior onderzoeker Liesbeth Geuze, Alwin Schortinghuis van de gemeente Almere en Ard van Briemen van VWS. De dag werd zeer professioneel voorgezeten door Guido Marchena en een (vrolijke) noot werd verzorgd door het Eigen Werk Theater team en congresscabaretier Marleen Bekker.

Winterschool

De eerste editie van de EMB Winterschool vond plaats op 15 en 16 januari in congreshotel Kontakt der Continenten in Soesterberg. Twee intensieve dagen waarin deelnemers zich konden onderdompelen in kennis, praktijk en ontmoeting. De reacties waren unaniem enthousiast. Het programma bood een brede en praktische mix van trainingen en veel ruimte om elkaar te ontmoeten. Voor velen inclusief overnachting in het congreshotel. Dat zorgde voor verdieping, verbinding en een bijzondere sfeer.

Ook de setting en de samenstelling van de groep maakten indruk. De deelnemersgroep bestond uit ouders/naasten, vrijwilligers, zorgprofessionals

(waaronder begeleiders, gedragswetenschappers en vaktherapeuten), bestuurders, onderzoekers en studenten.

Wij kijken met veel warmte en trots terug op deze eerste Winterschool. De openheid, betrokkenheid en energie van alle deelnemers maakten deze dagen voor ons erg inspirerend. De mooie gesprekken, de gedeelde ervaringen en het enthousiasme waarmee er geleerd en geoefend werd, laten zien hoe waardevol het is om samen – naasten, professionals en onderzoekers – op te trekken. Dank voor jullie vertrouwen, nieuwsgierigheid en actieve deelname. Dit smaakt absoluut naar meer. <https://aw-emb.nl/terugblik-eerste-editie-emb-winterschool/>

De diepte in met .... Ines Van Keer over de ondersteuning die ouders bieden

Hoe ondersteunen ouders de ontwikkeling van een kind met ernstige meervoudige beperkingen (EMB)? Die vraag stond centraal in een recente studie binnen het OJKO-project. Onderzoeker Ines Van Keer praat ons bij. Omdat er nog weinig bekend is over hoe ouders deze rol zelf ervaren, kozen we voor een kwalitatieve aanpak. We gingen in gesprek met ouders van negen kinderen met EMB tussen 0 en 12 jaar. Via uitgebreide interviews vertelden ouders over hun dagelijkse leven, hun keuzes en hun twijfels. Op basis van deze gesprekken ontwikkelden we een model dat beschrijft hoe ouders stap voor stap bouwen aan een omgeving die de ontwikkeling van hun kind stimuleert. Lees hier meer: <https://aw-emb.nl/verhaal/de-diepte-in-met-ines-van-keer/>

Ines Van Keer

Pijn

Petra Poppes: Hoe herken je pijn bij iemand die anders ervaart en aangeeft? Bijvoorbeeld bij iemand met een (zeer) ernstige verstandelijke meervoudige beperking? Met die ingewikkelde vraag hebben ouders, begeleiders en zorgprofessionals dagelijks te maken.

Daarom heeft de Informatietafel EMB de gratis Informatiekaart Pijn ontwikkeld. In deze themakaart vind je alles over:

- nut en noodzaak van pijnsignalering
- een traumasensitieve benadering
- tips en tools voor de dagelijkse praktijk

Je vindt de Informatiekaart op Schouders.nl:

https://lnkd.in/e5qgEh_f

De Informatiekaart Pijn is een gezamenlijke uitgave van EMB Nederland, Ervaringskenniscentrum (Sch)

ouders, Academische Werkplaats EMB, Leefstijl Poli Plus, Landelijke Platform EMG, ZEVMB-kenniscentrum, Stichting 2CU ("to see you" - Complex Care United) en Stichting Kind & Zorg.

Het onderzoeksproject Inventarisatie onderwijs aan leerlingen met (zeer) ernstige verstandelijke en meervoudige beperkingen is in volle gang. Wiger Hartstra praat je bij over de voortgang. Over het project

Wiger Hartstra

Met dit onderzoeksproject willen we bijdragen aan een passend en effectief onderwijsaanbod voor kinderen met (zeer) ernstige verstandelijke en meervoudige beperkingen ((Z)EVMB). Het project bestaat uit twee deelstudies. Een literatuuronderzoek dat zich richt op het in kaart brengen van beschikbare wetenschappelijke kennis over onderwijs gericht op deze doelgroep. De andere deelstudie is een interviewonderzoek, dat focust op de vraag hoe onderwijs aan deze kinderen wordt vormgegeven binnen de praktijk.

Literatuuronderzoek

De wetenschappelijke literatuur is doorzocht met relevante zoektermen. Dit leverde meer dan 2000 resultaten op. Die resultaten werden geanalyseerd op basis van de relevantie voor de onderzoeksvragen: eerst op titel, vervolgens op de samenvatting en als laatste op basis van de volledige tekst. Uiteindelijk bleven er 25 artikelen over. Deze artikelen gaan over uiteenlopende onderwerpen, zoals multisensorische muziekdrama (gedramatiseerde verhalen worden gecombineerd met muzikale interactie en multisensorische prikkels), alternatieve communicatie en digitale educatie.

Op dit moment ben ik bezig met de data-extractie. Dat houdt in dat de overgebleven artikelen nog een keer worden gelezen en belangrijke informatie eruit wordt gehaald. Deze data worden in de volgende stap geanalyseerd.

Interviewonderzoek

Verschillende professionals zijn al geïnterviewd over hun onderwijservaring, zowel mensen in de klas als mensen daaromheen. Vooraf is er een vragenlijst opgesteld, opgebouwd uit verschillende thema's: de onderwijsvisie, het onderwijsaanbod, leerdoelen, resultaten en de leeromgeving. Er wordt bijvoorbeeld gevraagd naar wat de deelnemer als onderwijs voor deze kinderen ziet, wat zij nodig hebben om tot leren te komen en welke uitdagingen worden ervaren in het onderwijs.

Als alle interviews zijn afgenomen, worden deze geanalyseerd. Overkoepelende thema's die daaruit voortkomen, worden beschreven. Wat nu al opvalt is dat leren wordt omschreven als iets dat gebeurt in hele kleine stapjes, dat creativiteit van de leerkracht van groot belang is en dat het geven van onderwijs aan leerlingen met (Z)EVMB wordt ervaren als een doorlopende zoektocht.

Informatie over het onderzoek vind je hier: <https://aw-emb.nl/onderzoek/inventarisatie-onderwijs-aan-leerlingen-met-zevmb/>

Het ADNG Erfgoedcentrum voor de Nederlandse Gedragwetenschappen

Het ADNG Erfgoedcentrum voor de Nederlandse Gedragwetenschappen richt zich op het beheer, de ontsluiting en de bestudering van het erfgoed van de Nederlandse psychologie, pedagogiek en onderwijskunde. Het ADNG werkt samen met verschillende academische en maatschappelijke partners en is gelieerd aan het Dutch Expertise Centre for Theory & History of Education and Psychology (DEEP).
Conservator: dr. John Exalto,

In 1989 richtten twee Groningse hoogleraren de Stichting Historische Materialen Psychologie op, met als primaire doelstelling het bewaren van psychologisch testmateriaal. De oprichters Pieter van Strien (1928-2022) en Willem Hofstee (1936-2021) hebben beiden ook een belangrijke bestuurlijke rol gespeeld binnen het Nederlands Instituut van Psychologen (NIP).

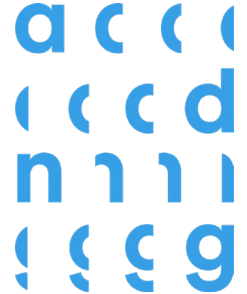

John Exalto

In 1994 ging deze Stichting op in het Archief en Documentatiecentrum van de Nederlandse Psychologie (ADNP). Ze verbreedde haar doelstelling op twee manieren. In de eerste plaats verzamelde ze niet alleen testen maar ook archieven binnen haar aandachtsveld, zoals die van wetenschappers als Géza Révész (1878-1955) en Piet Vroon (1939-1998), maar ook bijvoorbeeld van de Cotan en het N=1 archief van de Vereniging van Cognitieve Gedragstherapie. In de tweede plaats beperkte ze zich niet tot het verzamelen van materieel erfgoed, maar ging ze ook aan de geschiedenis van het erfgoed aandacht besteden. Een fraai resultaat hiervan is de bundel over de geschiedenis van de psychotechniek in Nederland, onder redactie van Van Strien en Jacques Dane.

Door het aanhaken van Pedagogische Wetenschappen en Onderwijskunde – zij zochten ook een plek voor hun erfgoed – ontstond in 2008 het Archief en Documentatiecentrum van de Nederlandse Gedragwetenschappen (ADNG). Het ADNG zet zich sindsdien in voor het behoud van het erfgoed van de Nederlandse psychologie, pedagogiek en onderwijskunde. Archieven van onder meer de befaamde Adriaan de Groot (1914-2006) zijn geïnventariseerd en overgedragen aan de Groninger Archieven, er is onder regie van Vittorio Busato een fraai oral history project opgezet met inmiddels meer dan honderd interviews met emeriti en er is een vijfdelige serie met biografische schetsen van grondleggers gepubliceerd.

Het ADNG zet zijn werk nu voort als ADNG Erfgoedcentrum Nederlandse Gedragwetenschappen onder de vleugels van de Groningse Faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen, onder regie van de hoogleraren in de geschiedenis van de psychologie en de pedagogiek. Op collectiegebied is er samenwerking met het universiteitsmuseum en met de Groninger Archieven. Bovendien is het ADNG een belangwekkende partner in onderwijs en onderzoek.

De continuering en het behoud van het fysieke erfgoed is een beslissing die getuigt van een langetermijnvisie op wetenschap en besef van het belang van academisch erfgoed. Groningen kan daarmee de hotspot worden van de geschiedenis van de gedragwetenschappen en is dat feitelijk al.

Het is evenwel nadrukkelijk niet de bedoeling dat het ADNG een Gronings onderonsje wordt, maar, zoals van meet af aan door Van Strien en Hofstee beoogd, gedragen door stakeholders van elders, waaronder idealiter alle Nederlandse universiteiten met gedragwetenschappen onder hun dak, naast beroepsverenigingen als het NIP en de NVO. In collectievorming en onderzoek beperkt het ADNG zich evenmin tot Groningen. De dagboeken van de Amsterdamse pedagoog Helena Stellweg (1902-1996) die in juni 2024 via het ADNG aan de Groninger Archieven zijn overgedragen vormen daarvan een mooi bewijs.

Het ADNG Erfgoedcentrum Nederlandse Gedragwetenschappen richt zich op het behoud van het gedragwetenschappelijk erfgoed – de vraag kan gesteld of dat niet een beperkte taakopvatting is die bovendien weinig toekomstgericht is.

Het begrip erfgoed heeft, volgens Willem Frijhoff, tenminste drie betekenislagen. Erfgoed is, in de eerste plaats, al datgene wat door menselijk (beroepsmatig, wetenschappelijk) handelen is ontstaan en voor het nageslacht bewaard wordt, en betreft zowel materiële als immateriële goederen. In essentie gaat het hier om archieven en documentatie van personen en instituties, die zonder nadere selectie en kwaliteitsnormen tot ons zijn gekomen.

Erfgoed heeft in de tweede plaats een meer selectieve betekenis als iets zeldzaams of kostbaars dat in zijn bestaan bedreigd wordt, en dat vanwege de intrinsieke

waarde en betekenis bewaard moet worden. In eerste instantie gaat dit dan om geselecteerd erfgoed, in het geval van het ADNG bijvoorbeeld de kostbare en unieke collectie testen en de geschoonde persoonsarchieven van de hoofdrolspelers uit de gedragswetenschappen. Door UNESCO is deze betekenislaag ook met immaterieel erfgoed uitgebreid, zoals (academische) rituelen en symbolen, levenswijzen en gedragingen.

Frijhoff introduceerde zelf de derde betekenislaag van het dynamisch erfgoedbegrip. Erfgoed is volgens hem niet statisch en ligt niet eens en voor altijd vast, maar het is een toekomstgerichte selectie van wat voor ons waardevol en betekenisvol is en waarvan wij denken dat het in de toekomst het bewaren waard is – erfgoed is hier nadrukkelijk in gesprek met de wetenschap en kijkt daarbij ook naar de toekomst. Op die manier kan het verleden helpen de toekomst vorm te geven, van de samenleving, de cultuur, en de wetenschap.

Een historisch perspectief, schreef de befaamde historicus Peter Brown uit Princeton onlangs, helpt om hypes en kortdurende trends tegen een bredere achtergrond te plaatsen en zo ook de toekomst te begrijpen en bij te dragen aan een visie op diezelfde toekomst. “What the historian can do”, aldus Brown, “is place the heartrending events of our own days against a wider background. We are not locked into the present. As historians we hope to see more clearly how certain situations came about, to cope with them with greater skill and understanding in the future. We can say: It was not like this (maybe only a few years ago), so it may not be like this in a few more years. Change can happen: let us try to get out of this mess.” Dat betekenisvolle zinnetje kan op een post-it op de deur van het ADNG worden geplakt: “We are not locked into the present.”

Het ADNG dient zich tot al deze betekenislagen van erfgoed te verhouden, tot het materiële zowel als tot het immateriële, tot de conserverende en tot de dynamische. Daarbij moeten keuzes gemaakt worden, en dat zal een boeiend debat opleveren over de waarde van het erfgoed van de gedragswetenschappen. Het ADNG zou in elk geval partner moeten en willen zijn in de reflectie op de aard, functie en rol van de gedragswetenschappen. Het erfgoeddiscours levert een rijk repertoire om aan deze reflectie bij te dragen – dat kan met collega's onderling, maar ook met studenten in de collegezaal, of ook in het archief en het museum, in de typerende pendelbeweging die eigen is aan de gedragswetenschappen, namelijk die van theorie naar praktijk en weer terug, van fundamenteel onderzoek en handelingsgericht werken.

Daarbij is erfgoed ook te beschouwen als voertuig van de tijdruimtelijke dimensie van de gedragswetenschappen. De dimensies van tijd en ruimte zijn inherent aan de gedragswetenschappen, zoals wij ons allemaal, als individu, als samenleving, als wetenschapper of in welke rol dan ook, verhouden tot de as van de tijd en de schaal van de ruimte. Tijd en ruimte zijn geen aparte historische vakjes die we open kunnen trekken als we dat leuk vinden of daar – na ons pensioen – tijd voor hebben. Of die we simpelweg kunnen negeren omdat we er geen zin in hebben.

Zoals de gedragswetenschappen allerlei specialistische subdisciplines kennen, zo hebben zij ook dimensies van tijd en ruimte die wezenlijke onderdelen van het vak zelf uitmaken. Die dimensies van tijd en ruimte worden vanuit het ADNG uit de aard der zaak vanuit het verleden beschouwd en benaderd, maar inzicht in de ontwikkeling van tijd en ruimte horen tot de kerncompetenties waarover de academisch gevormde gedragswetenschapper dient te beschikken. Precies zoals hij ook geacht mag worden tot op een bepaald niveau de theoretische aspecten van zijn vak te beheersen. Deze tijdruimtelijke dimensies zijn wezenlijk voor goede wetenschapsbeoefening en competente beroepsuitoefening.

Het ADNG heeft de ambitie deze tijdruimtelijke dimensie van de gedragswetenschappen, gebaseerd op een beredeneerde omgang met erfgoed, verder te exploreren. Het ADNG is zowel fysieke bewaarplaats van erfgoed als expertisecentrum dat ontmoetingen tussen wetenschappers en beroepsbeoefenaars organiseert om kennisuitwisseling tot stand te brengen. Deze tekst is een bewerking van de toespraak die John Exalto hield op 20 juni 2024 jl. bij de doorstart van het ADNG Erfgoedcentrum Nederlandse Gedragswetenschappen.

Dr. John Exalto is coördinator van het ADNG Erfgoedcentrum Nederlandse Gedragswetenschappen aan de Faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen aan de Rijksuniversiteit Groningen. Tevens is hij universitair docent historische pedagogiek en coördinator van de master Pedagogiek, Cultuur en Onderwijs.

Het ADNG is in 2012 met een interviewproject gestart met emeritus-hoogleraren psychologie, pedagogiek en onderwijskunde over hun carrière, ontwikkeling en visie en reflectie op hun vak. Inmiddels zijn meer dan honderd interviews afgenomen door dr. Vittorio Busato (interviewer) en Ernst Boskamp (filmer). Tot 2015 werkte ook dr. Jacques Dane aan dit project mee. Voor een overzicht van de geïnterviewde hoogleraren en de diverse links naar de interviews: <https://www.rug.nl/gmw/adng/oral-history/>

Tenslotte Opening tentoonstelling ADNG: Geschiedenis van het testen

Hoe kun je intelligentie meten? Psychologen en pedagogen zijn er al meer dan honderd jaar mee bezig, van de beroemde Binet-Simontest tot meer recentelijk de Citotoets. Ook aan de RUG werkten testontwikkelaars, zoals het echtpaar Snijders-Oomen dat de veelgebruikte SON-test ontwikkelde. Het ADNG Erfgoedcentrum voor de Nederlandse Gedragwetenschappen heeft uit eigen collectie een tentoonstelling over de geschiedenis van het testen ingericht aan de Groningse Faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen. Deze werd op 12 maart om 15:00 uur in het Heymans restaurant geopend door decaan Casper Albers en kort toegelicht door de makers. Helaas betrof het een kortlopende tentoonstelling.

Opening tentoonstelling Geschiedenis van het testen

Het ADNG Erfgoedcentrum voor de Nederlandse Gedragwetenschappen heeft een tentoonstelling over de **geschiedenis van het testen** ingericht.

Hoe kun je intelligentie meten? Psychologen en pedagogen zijn er al meer dan honderd jaar mee bezig

De tentoonstelling wordt op **12 maart om 15:00** uur in het **Heymans restaurant** geopend door decaan Casper Albers en kort toegelicht door de makers. Na afloop is er een borrel.

Anmelden is niet nodig. Iedereen is welkom!

Column Erik Knorth maart 2026 Jeugdhulp Expertise Punt

Graag deel ik deze column, verschenen in het laatste nummer van 'Orthopedagogiek: Onderzoek en Praktijk' (maart 2026), met de LI-gemeenschap. Het betreft een initiatief in de jeugdhulp waar we veel van kunnen leren.

<https://www.linkedin.com/posts/erik-knorth-19bb94128-jeugdhulp-expertise-punt-graag-deel-ik-deze-share-7438901021336031232-etq/>

Oratie Amaranta de Haan: Versterken van de pedagogische basis voor kansrijk opgroeien.

Op 17 april hield Amaranta de Haan haar oratie in het Academiegebouw van de Rijksuniversiteit Groningen. Met deze oratie aanvaardde zij officieel haar benoeming tot bijzonder hoogleraar Versterken van de pedagogische basis, een leerstoel die per 1 februari 2025 is ingesteld in samenwerking tussen de Faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen en het Nederlands Jeugdinstituut (NJI).

In haar oratie staat het belang van een sterke pedagogische basis centraal: het geheel aan voorzieningen, sociale relaties en netwerken rondom gezinnen, zoals kinderopvang, onderwijs, sportverenigingen en informele steunstructuren. Volgens De Haan vormt deze pedagogische basis een essentiële pijler voor een gezonde, veilige en kansrijke ontwikkeling van kinderen en jongeren. Het versterken ervan draagt niet alleen bij aan het voorkomen van problemen en het verminderen van jeugdzorggebruik, maar ook aan de veerkracht van de samenleving als geheel.

De Haan richt zich in haar onderzoek op het welzijn en de veerkracht van ouders, verzorgers, kinderen en jongeren in verschillende gezinsvormen binnen een diverse samenleving. Daarbij hanteert zij een multisystemische en inclusieve benadering, waarin zij in co-creatie met gezinnen en maatschappelijke partners onderzoekt welke steunbronnen helpen bij het omgaan met dagelijkse en langdurige stressoren.

Amaranta de Haan

Naast haar aanstelling aan de RUG is Amaranta de Haan werkzaam als expert opgroeien en opvoeden bij het Nederlands Jeugdinstituut. Met haar leerstoel wil zij bijdragen aan gelijke toegang tot voorzieningen voor alle ouders en kinderen en aan duurzame relaties binnen en tussen groepen in de samenleving.

Critical Conversations

Op 22 april 17:00- 18:15 organiseerden Odiom & Education in Culture een bijeenkomst over social media voor kinderen en jongeren.

Steeds meer overheden gaan over tot het verbieden van sociale media voor kinderen en jongeren. Maar wat zijn eigenlijk de risico's én de voordelen van sociale media? In deze debatgroep verkennen we verschillende kanten. Beschermen sociale media jongeren juist door toegang tot informatie en verbinding, of brengen ze vooral risico's met zich mee? En wie mag daarover beslissen: ouders, kinderen zelf, of de overheid?

Samen met de studievereniging Odiom organiseren we deze Critical Conversations regelmatig om actuele pedagogische kwesties en dilemma's te bespreken met bachelor en masterstudenten. Zo willen we gesprek, uitwisseling en kritisch denken stimuleren.

Wil je meer informatie of weet je ook een leuk thema voor een debat, neem dan gerust contact met ons op.

Hartelijke groet,
Brenda Bartelink en Lourens van Haften

b.e.bartelink@rug.nl

Critical Conversations
Social Media voor kinderen en jongeren

22-04-2025
17:00-18:15
GADOUREKZAAL (BOUWANGEBOUW)
0,-
Welkom zonder aanmelden

Voor studenten die kritisch willen nadenken en discussiëren!

Extra informatie

Door: ODIOM x Education in Culture

Critical Conversations is een ontmoetingsplek voor bachelor- en masterstudenten Pedagogiek om actuele **pedagogische kwesties en dilemma's** met elkaar te bespreken. De gesprekken vinden plaats in de vorm van een geleid debat, waarin ruimte is om verschillende vragen en perspectieven aan bod te laten komen. Geen college, maar een laagdrempelige ruimte voor **gesprek, uitwisseling en kritisch denken** – om ideeën te testen en je blik te scherpen.

Uit de oude doos: Engeland reizen

Zo'n 500 studenten hebben tussen april 1995 en maart 2014 via SACCIE (Sociale Activiteiten Commissie Orthopedagogiek) van de gelegenheid gebruik gemaakt een week durende reis te maken naar Engeland. Reden was een indruk te krijgen van het werkveld in dat land en de mogelijkheid te krijgen later een half jaar stage te lopen in een van de bezochte scholen of instellingen.

Hoe het ontstaan is mag vermeld worden. In 1994 bestond de afdeling Orthopedagogiek 25 jaar en werden de festiviteiten deels verzorgd vanuit de SACCIE, waarbij er behoorlijk veel sponsors werden binnen gehaald. Via advertenties in het programmaboekje voor het jubileum congres en via posters in de feestzaal in Huize Maas waren dezen te zien.

Op het einde van de rit bleek er nog een behoorlijk bedrag onbesteed. Aan het toenmalige Dagelijkse Bestuur werd toestemming gevraagd dit te gebruiken ter ondersteuning van de eerste organisatie voor de Engelandreis, hetgeen gebeurde.

De volgende stap was voor mij om me te verdiepen in de mogelijkheden van te bezoeken instituten en instellingen. Enkele collega's werden gevraagd naar contacten en eind september 1994 ging ik naar Engeland waarin ik niet alleen op bezoek ging voor Orthopedagogiek maar ook mensen bezocht in verband met mijn historisch media onderzoek.

De zoektocht resulteerde in een reis van 24 t/m 30 april 1995. Gelogeerd werd in een low budget hotel, the Porchester, gelegen in de wijk Bayswater. Daar waren drie- en vier persoons kamers en kon een eenvoudig ontbijt worden genuttigd. De week werd benut voor inhoudelijke bezoeken aan instellingen en scholen en meer sociale activiteiten.

Gezelligheid in het hotel

Zo bezochten we op dinsdag 25 april de New Tunmarsh Centre (Learning Support Group) in Plaistow, waar wij door Helen Warburton werden geïnformeerd over het toen nog redelijk onbekende Portage Project.

De woensdag was bestemd voor een grote rondleiding ter voet door het centrum van Londen waarbij veel historische plekken werden bezocht, inclusief 'the changing of the guards'. De dag werd beëindigd met een bezoek aan St. Pauls Cathedral waarbij door een fiks aantal van de groep 'The whispering gallery' werd beklommen.

Op de donderdag ging de reis per underground en trein naar Cambridge en werd er gereisd op 1 gezamenlijke treinkaart. Eenmaal in Cambridge was het richting het Lifespan Centre en de Brookside Family Consultation Clinic, waar we zouden worden geïnformeerd over de organisatie en een rondleiding zouden krijgen door Professor Goodyer. Aangekomen om 11 uur stonden de koffie en thee klaar maar geen Goodyer.

Na lang wachten en informeren bij het secretariaat werd ons duidelijk gemaakt dat die ochtend een interne crisis binnen het team was ontstaan waardoor professor Goodyer ons niet kon ontvangen. Na lang overleg werd de voormalige directeur, die nog niet zo lang op pensioen was, bereid gevonden om zijn verhaal over de organisatie en het werken in de kliniek te vertellen.

Het werd een latertje die dag want rond 23.30 uur waren we uiteindelijk weer in Bayswater. Op de vrijdag was er ruimte voor een bezoek aan Department of Special Education bij de University of London. Terwijl de middag werd afgesloten met een Mexicaans Buffet op Leichester Square. In de avond werd door een aantal van de groep een klassiek 'concert by candlelight' bezocht in de kerk 'St Martins in the field'.

De zaterdag was voor een ieder vrij om overdag haar/zijn gang te gaan en in de avond was de afsluiting van de week in The White Horse in Parsons Green. Er was in de eerste reis in 1995 een groep van rond de 15 studentes mee, allen studierend bij Orthopedagogiek. Han Nakken en Tjalling Zandberg waren, naast mijzelf, de begeleiders. Op zondag kwam een ieder tevreden maar moe weer in Groningen aan.

Gezamenlijk eten

Het leuke is dat uit die groep een aantal vriendschappen is ontstaan dat anno 2026 nog steeds bestaat. De reis bleek een dermate succes dat er ook vanuit Pedagogiek, Onderwijskunde en Andragogiek studenten belangstellend gingen vragen of men een volgende keer mee kon naar Engeland. Op die manier werd het

een studiereis voor studenten binnen alle studierichting van Pedagogische Wetenschappen.

Er zijn in totaal 20 studiereizen naar Engeland geweest en was er telkens wel een variatie aan instellingen die werden bezocht. En van die rond de 500 studenten die in twee decennia zijn mee geweest hebben rond de 40 uiteindelijk een stageplek gevonden bij het aanbod aan contacten binnen het werkveld in Engeland.

Vele van de toenmalige collega's zijn, telkens per twee personen, mee geweest en alles met elkaar brengt nog steeds een boekje aan fijne herinneringen naar boven. Oproep: Ben jij ook mee geweest met een van de vele studiereizen en wil je herinneringen en foto's delen met andere alumni, laat mij het weten via HKnot@home.nl

Hans Knot juni 2026

Ruud Weijdeveld Nait Soeze'n

De Groninger Studentenbond in de jaren zeventig – en wat daaraan vooraf ging.

Dit boek is een uitgave van The University of Groningen Press en beschrijft uitgebreid de geschiedenis van de GSB. Wat betreft Orthopedagogiek ondersteunde de Groninger Studentenbond destijds in de eind jaren zeventig van de vorige eeuw de langdurige bezetting van het Instituut voor Orthopedagogiek aan de Grote Rozenstraat. Onder meer werd voor dit boek Alex Hooijschuur geïnterviewd. Hij maakte de bezetting van nabij mee als studentvertegenwoordiger binnen het Dagelijks Bestuur van Orthopedagogiek.

Het boek Nait Soeze'n is gratis te downloaden <https://books.ugp.rug.nl/ugp/catalog/book/256>

Nait Soeze'n

